Ντάρσαν Σινγκ

Αγάπη σε κάθε Βήμα

Πώς Βλέπω την Ποίηση

Αγάπη σε Κάθε Βήμα

Πώς βλέπω την Ποίηση

Darshan Singh

ΑΘΗΝΑ 2003

Τίτλος πρωτότυπου:
«Love at Every Step»
My Concept of Poetry

Library of Congress Catalog Card Number: 89-092182 ISBN
0-918224-23-3 Πρώτη Έκδοση 1989

45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

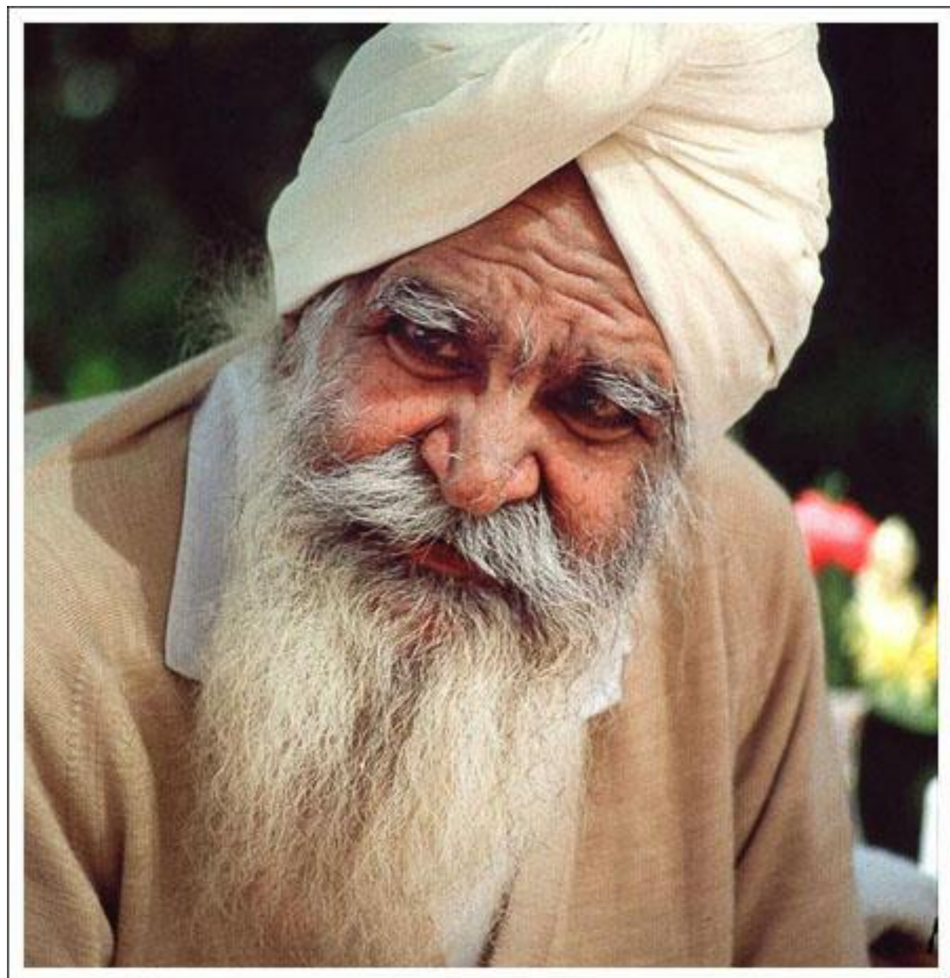
Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

Σαντ Ντάρσαν Σινγκ (1921-1989)

Για τον συγγραφέα

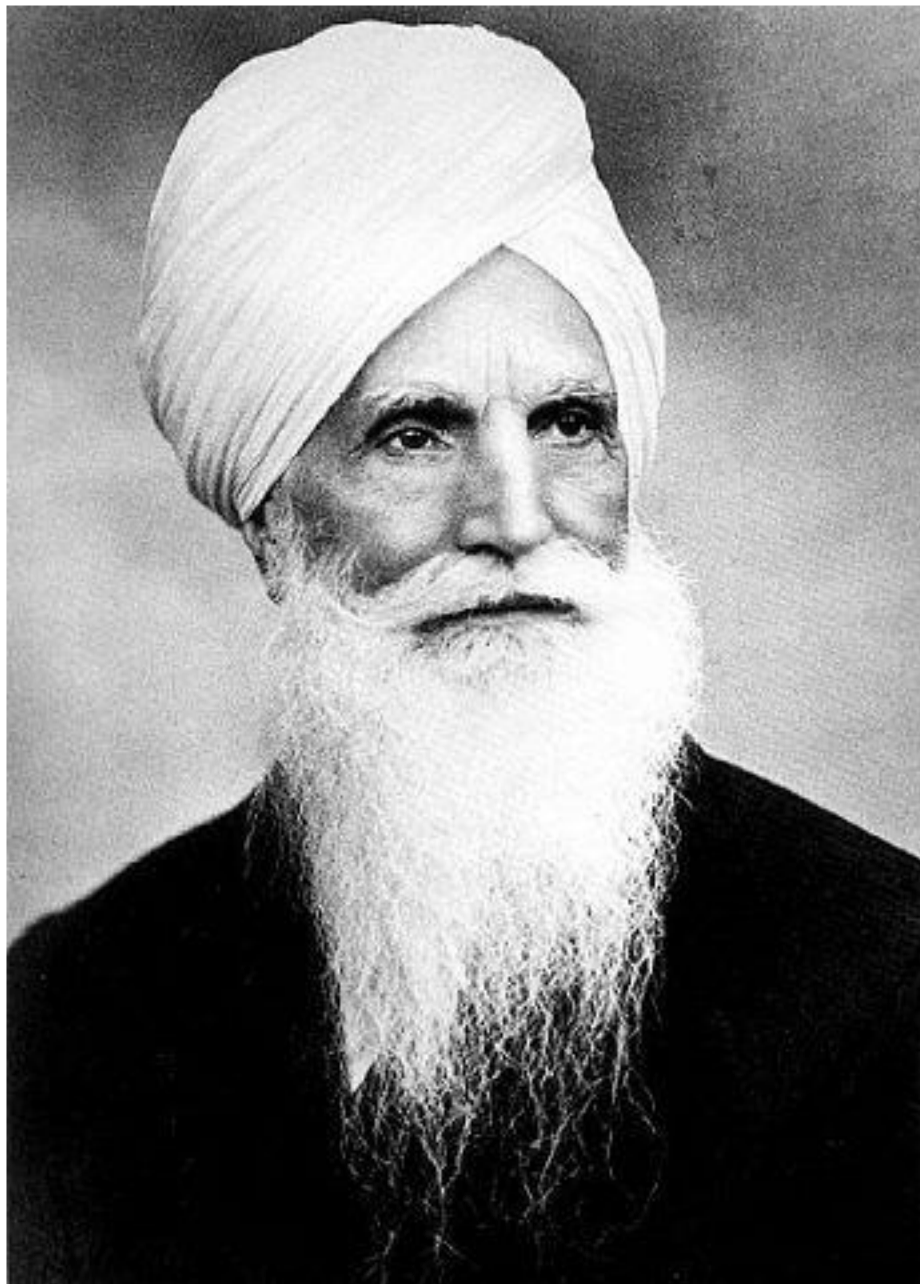
Ο Ντάρσαν Σινγκ (1921- 1989) ήταν ένας Διδάσκαλος της Σούρατ Σαμπτ Γιόγκα και ο ιδρυτής της Sawan, Kirpal Ruhani Mission - Επιστήμη της Πνευματικότητας, που είναι ένας πνευματικός οργανισμός με κεντρικά γραφεία στο Δελχί της Ινδίας. Στην δεκαπεντάχρονη θητεία του, ίδρυσε το Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί και εγκαθίδρυσε πάνω από πεντακόσια πενήντα κέντρα σε σαράντα χώρες. Προήδρευσε στο Έκτο Παγκόσμιο Συνέδριο της Συναδελφότητας των Θρησκειών, στο Ασιατικό Συνέδριο των Θρησκειών για την Ειρήνη και στο δέκατο-πέμπτο Διεθνές Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου που έγινε στο Δελχί της Ινδίας το 1988. Επιπλέον ανακηρύχθηκε ως ο μεγαλύτερος μύστης ποιητής της Ινδίας που έγραφε στην Ουρδική γλώσσα. Για δύο από τις ποιητικές συλλογές του, *Manzil-e-Noor (Κατοικία του Φωτός),* και *(Matah-e-Noor) (Θησαυροφυλάκιο Φωτός)* βραβεύτηκε με δύο Βραβεία της Ουρδικής Ακαδημίας για την ποίηση. Οι Αγγλικές του εκδόσεις περιλαμβάνουν τα: *«Η Γοητεία του Εσωτερικού διαστήματος», «Πνευματική Αφύπνιση», «Το Μυστικό των Μυστικών: Πνευματικές Ομιλίες»* και *«Ένα Δάκρυ και ένα Αστέρι».* Επίσης εξέδωσε εκατοντάδες άρθρα και ποιήματα για πνευματικά θέματα σε διάφορα περιοδικά. Τα γραπτά του έχουν μεταφραστεί σε πενήντα γλώσσες.

Γεννήθηκε το 1921 και άρχισε την πνευματική του εξάσκηση κάτω από την καθοδήγηση του πατέρα του, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, που ήταν ο ιδρυτής του Ρουχάνι Σάτσανγκ, ο πρώτος Πρόεδρος τού Παγκόσμιου Συνεδρίου της Συναδελφότητας των Θρησκειών, ο διοργανωτής τού πρώτου Παγκόσμιου Συνεδρίου για την Ενότητα του Ανθρώπου και συγγραφέας πάνω από είκοσι βιβλίων για την

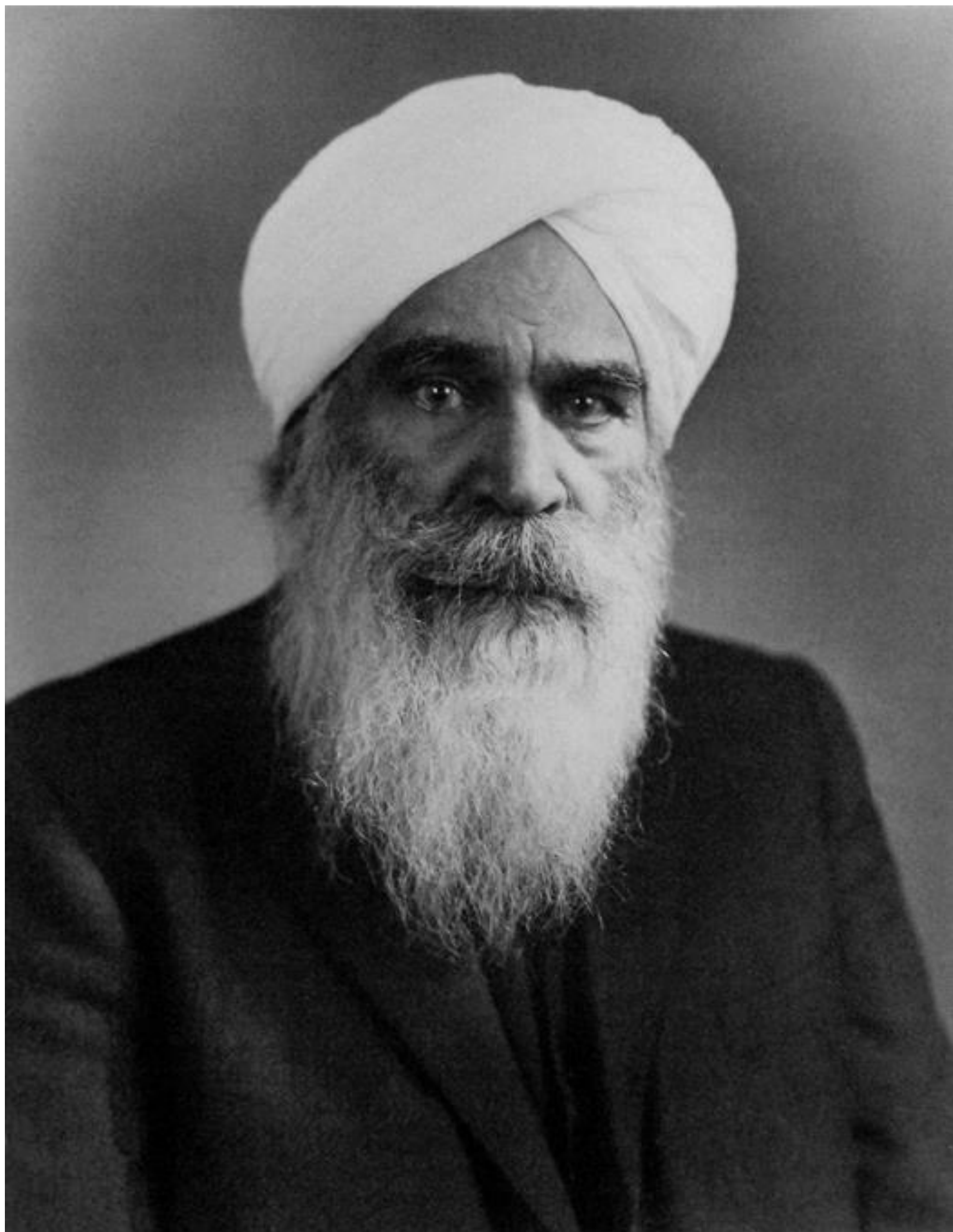
πνευματικότητα. Ο Ντάρσαν Σινγκ μυήθηκε στην πνευματική επιστήμη το 1926 από τον Μπόμπα Σαουάν Σινγκ της Μπεάς και εξυπηρέτησε σε πολλούς τομείς στην αποστολή του Διδασκάλου του και σ' αυτή του διαδόχου τού Διδασκάλου του, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Το 1942 άρχισε να εργάζεται σαν δημόσιος υπάλληλος και έφτασε σε υψηλή θέση στην Ινδική Κυβέρνηση. Το 1974, πριν από τη φυσική του αναχώρηση από τη γη, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ διάλεξε τον Ντάρσαν Σινγκ σαν πνευματικό του διάδοχο.

Στη διάρκεια των τεσσάρων παγκόσμιων περιοδειών τού Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, του πρόσφεραν τα κλειδιά πολλών πόλεων και τιμήθηκε από τη Βουλή της Κολομβίας με το Metal of Congress και με το State Legislature in Michigan και από το Congress των Ηνωμένων Πολιτειών με επαίνους.

Το πνευματικό έργο του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ συνεχίζεται τώρα από τον διάδοχό του, Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ.

Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ (1858 - 1948)

Σαντ Κιρπάλ Σινγκ (1894 - 1974)

Περιεχόμενα

Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ (γ. 1946)

Πρώτη Εισαγωγή

Ο ΣΑΝΤ ΝΤΑΡΣΑΝ ΣΓΝΓΚ είναι γνωστός σε εκατομμύρια ανθρώπους σε ολόκληρο τον κόσμο σαν ένας από τους μεγαλύτερους αγίους και εισηγητές του αιώνα για την ανθρώπινη ενότητα. Οι τέσσερις παγκόσμιες περιοδείες του τον έφεραν σε επαφή με πολυάριθμους θρησκευτικούς, κοινωνικούς και πολιτικούς ηγέτες καθώς και με αμέτρητους ανθρώπους, από όλα τα κοινωνικά στρώματα, που λαχταρούσαν την ειρήνη και την πνευματική ανύψωση. Οι ομιλίες του και τα γραπτά του σε πρόζα έχουν μεταφραστεί σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες και είναι διαθέσιμα σε σαράντα χώρες.

Στην Ινδία, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, έχει επίσης ανακηρυχθεί ως ο πρώτος ποιητής της μυστικιστικής ποίησης, που έγραφε στην Ουρδική γλώσσα. Τα ποιήματά του άρχισαν να μεταδίδονται από τον Εθνικό Ραδιοφωνικό σταθμό όταν ήταν μόνον δεκαεφτά χρόνων.

Δύο από τις συλλογές του που εκδόθηκαν πήραν το διακεκριμένο Βραβείο της Ουρδικής Ακαδημίας.

Αυτό το βιβλίο έγινε για να εισάγει τον αναγνώστη στον πλούτο και την ομορφιά της ποιητικής μεγαλοφυΐας του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Μόλις το χειρόγραφο στάλθηκε στο τυπογραφείο, ο συγγραφέας άφησε τον φυσικό κόσμο. Τώρα, αυτό το βιβλίο πρέπει να εξυπηρετήσει σαν μνημείο που αποκαλύπτει ακόμη μια άλλη πλευρά της Θείας λαμπρότητας που έφερε φως, πίστη και ελπίδα στα πιο σκοτεινά βάθη της ανθρώπινης καρδιάς.

Νωρίς το πρωί της 30ης Μαΐου 1989, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έδωσε καθοδηγήσεις από το τηλέφωνο για το τελείωμα αυτού του βιβλίου. Είχε αποφασίσει τον τίτλο του και εξήγησε ότι είχε επανεξετάσει τις τελευταίες σειρές του κεφαλαίου «Πως βλέπω την Ποίηση». Αρχικά, τελείωνε αυτό το άρθρο με τα ακόλουθα λόγια: «Πάντοτε έγραφα όπως εμπνεόμουν και θα συνεχίσω έτσι και στο μέλλον.» Άλλαξε το τέλος και έβαλε: «Ο Ωκεανός του Φωτός είναι χωρίς όρια, είναι η ζωή που είναι τόσο σύντομη». Πέντε ώρες αργότερα, αυτός ήρεμα και ειρηνικά αναχώρησε από το φυσικό επίπεδο.

Αυτά που επιλέχτηκαν για να συμπεριληφθούν σ' αυτό το βιβλίο, συλλέχθηκαν και εγκρίθηκαν από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ κατά τη διάρκεια της ζωής του. Προτού να μας αφήσει, ο συγγραφέας εξέφρασε την επιθυμία του να συμπεριληφθεί μια συζήτηση για την Ουρδική ποίηση από τον φημισμένο ποιητή και λόγιο Alï Jawad Zaidi. Πραγματικά, στη διάρκεια της τελευταίας τους συνάντησης τον Απρίλιο, ο Σαντ Ντάρσαν Σίνγκ ζήτησε από τον κύριο Zaidi να τελειώσει το άρθρο στη διάρκεια της επόμενης επίσκεψής του. Δύο μέρες μετά επέστρεψε στο Δελχί για να παραστεί στην τελετή της αποτέφρωσης του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και τελείωσε το άρθρο. Αυτό συμπεριλαμβάνεται επίσης εδώ μέσα.

Είθε η έκδοση αυτού του βιβλίου να εξυπηρετήσει σαν ένας μικρός φόρος τιμής προς τον ποιητή - άγιο του οποίου οι στίχοι εξέφραζαν την ιστορία της ζωής του και που η ζωή του ήταν η ιστορία της αγάπης.

Ρατζίντερ Σινγκ Δελχί,
11 Ιουνίου 1989

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ δέχεται το δεύτερο Βραβείο του από την Ουρδική Ακαδημία, για την ποίηση (1989).

Πρόλογος

Ω, πες στο σκοτάδι της διάνοιας
να ψάξει για την τρέλα της αγάπης, Γιατί
αυτή η τρέλα είναι μια αχτίδα Φωτός και
τίποτα άλλο παρά μόνο Φως.

ΕΤΣΙ γράφει Ο ΣΑΝΤ ΝΤΑΡΣΑΝ ΣΙΝΓΚ, ο οποίος είναι στην εποχή μας ο πρώτος μύστης ποιητής της Ουρδικής γλώσσας.

Ο Μυστικισμός και η ποίηση είναι τομείς που χρειάζονται προσπάθεια και για να τους μάθουμε τέλεια, ακόμη και μια ολόκληρη ζωή μοιάζει να είναι ανεπαρκής. Οι αναζητητές της πνευματικότητας γενικά αποδίδουν στη Θεία Χάρη οποιαδήποτε επιτυχία έχουν κατορθώσει στην αναζήτησή τους. Και οι ποιητές, οποιαδήποτε και αν είναι η γλώσσα ή το θέμα τους, πάντοτε ακόμη και όταν μιλάνε για το πιο έξοχο έργο τους, αποδίδουν την έμπνευσή τους σε μια μούσα. Αυτοί κατοικούν σε ένα κόσμο πέρα από αυτόν της διάνοιας, όπου η θέληση και η προσπάθεια από μόνες τους δεν μπορούν να εξασφαλίσουν την επιτυχία.

Είναι αληθινά σπάνιο να είναι κανείς μεγάλος μύστης ή μεγάλος ποιητής. Όμως ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μπορεί να θεωρηθεί μεταξύ των λίγων που το κατόρθωσαν αυτό και στα δύο, στο μυστικισμό και στην ποίηση. Όπως μας λέει ο ίδιος, από τη γέννηση

του έζησε μέσα σε ένα πνευματικό περιβάλλον. Αυτός ήταν ένας Διδάσκαλος του Σαντ Ματ, το πιο παγκόσμιο σχολείο μυστικισμού, του οποίου οι Αρχές αποτελούν τη βάση των διδαγμάτων των μεγάλων θρησκειών του κόσμου. Ήταν ο πνευματικός αρχηγός της Sawan Kirpal Ruhani Mission - Επιστήμης της Πνευματικότητας - με χιλιάδες μαθητές σε όλο τον κόσμο.

Επίσης οι λογοτεχνικές του ικανότητες επευφημήθηκαν ευρύτατα. Το *Manzil-e-Noor* ή *Κατοικία του Φωτός* (1969), η δεύτερη συλλογή του Ουρδικών ποιημάτων, του χάρισε το Βραβείο της Ουρδικής Ακαδημίας για την ποίηση, το 1972. Η τελευταία του συλλογή, *Matah-e-Noor* ή *Θησαυροφυλάκιο του Φωτός* (1988) έλαβε αυτή την τιμητική διάκριση το 1989.

Ο Μυστικισμός είναι η *αιτία ύπαρξης* της εμπειρίας του Ντάρσαν Σινγκ και αυτή βρίσκει έκφραση που μένει αξέχαστη και στην ποίησή του και στις πνευματικές ομιλίες του. Το μεγάλο θέμα του είναι η αγάπη - ανθρώπινη και Θεϊκή. Πραγματικά, και οι δύο είναι αδιαίρετες σ' αυτό το σύμπαν, γιατί το να αγαπά κανείς το Δημιουργό είναι το να αγαπά τα πλάσματά Του. Αυτός που διαβαίνει το μονοπάτι της αγάπης γνωρίζει πολύ καλά μόνο τον πόνο και την αγωνία του. Εκείνοι που δεν είναι προετοιμασμένοι να υποφέρουν και να θυσιαστούν δεν θα πρέπει, σύμφωνα με τον Ντάρσαν Σινγκ, να στραφούν προς τον πνευματικό τομέα:

Ω άνθρωποι της λαγνείας, προσέξτε και μη μπείτε σ'αυτή τη
χώρα της αγάπης,
Εδώ θα βρείτε μόνο το σταυρό
και την αγχόνη.

Η ποίηση του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, όπως ο ίδιος λέει, «εκφράζει το μήνυμα του Βούδα, του Ασόκα, του Γκουρού Νανάκ, του Χριστού, του Καμπίρ και των Σούφι Διδασκάλων». Το «Πώς βλέπω την Ποίηση», το δοκίμιο που αποτελεί τον πυρήνα αυτού του βιβλίου, είναι ένα μοναδικό ντοκουμέντο που εκφράζει την αδιαιρετότητα του μύστη από τον ποιητή στο χαρακτήρα του

Ντάρσαν. Αυτό είναι ταυτόχρονα μια πηγή λογοτεχνικής και πνευματικής έμπνευσης. Μιλάει ειλικρινά για την κρίση της εποχής μας, αλλά αντί να καλλιεργεί μια αίσθηση καταστροφής, μας προσκαλεί σε μια συλλογική προσπάθεια και ελπίδα.

Για να δώσω στον αναγνώστη κάποια αίσθηση της ποίησης του Ντάρσαν Σινγκ, συμπεριλαμβάνεται εδώ μια ταπεινή μου επιλογή των στίχων του σε μετάφραση. Επίσης συμπεριλαμβάνονται τα σχόλιά του για τους στίχους ενός από τα ποιήματά του. Αυτοί χωρίς αμφιβολία θα φωτίσουν και θα εμπνεύσουν τον αναγνώστη καθώς θα τον τραβούν μέσα στον πλούσιο κόσμο της έννοιας που είναι κρυμμένος μέσα στο στίχο του συγγραφέα.

Η λογοτεχνία, όπως είπε ένας λόγιος, δεν είναι μόνο «μια γεννημένη (born) γλώσσα», αλλά επίσης και «μια περιεκτική (borne) γλώσσα». Σαν ένας ποιητής του οποίου οι καλλιτεχνικές ευαισθησίες έχουν διαπλαστεί από τις έξοχες παραδόσεις της Ουρδικής λογοτεχνίας, δεν έχει σημασία ποιο είναι το θέμα ή σε ποιο ακροατήριο απευθύνεται, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ φέρει αναπόφευκτα το πνεύμα και τα σύμβολα της Ουρδικής ποίησης. Το πνευματικό του έργο τον οδήγησε να κάνει αρκετές παγκόσμιες περιοδείες, όπου συναντήθηκε με αναζητητές από κάθε μέρος της γης. Οι λάτρεις της Ουρδικής λογοτεχνίας θα του χρωστάνε παντοτινά χάρη επειδή παρουσίασε τις ιδιοφυίες της Ουρδικής ποίησης οπουδήποτε πήγε. Τα γραπτά του έχουν μεταφραστεί και μεταφράζονται σε πάνω από πενήντα γλώσσες. Θα έλεγα ότι έχουν μεταφραστεί σε εκατό γλώσσες.

Δρ. Άνουαν Τσίστι (Anwan Chisti) Πρόεδρος στον Κλάδο της Ουρδικής Γλώσσας στο Πανεπιστήμιο Τζαμία Μίλυα (Jamia Milya) του Νέου Δελχί.

Δεύτερη Εισαγωγή

Ο Ντάρσαν και η Ουρδική Ποίηση

«Η γλώσσα σου είναι θαυμάσια, πολύ θαυμάσια πραγματικά. Το βάθος των αισθημάτων και συναισθημάτων και η ωριμότητα του λογοτεχνικού ύφους έκαναν αυτή την ποίηση μοναδική.»

ΕΤΣΙ ΕΓΡΑΨΕ Ο ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΣ λόγιος και εκπαιδευτικός, Δρ. Ζακίρ Χουσσεΐν (Zakir Hussain), βλέποντας το πρώτο βιβλίο ποιημάτων του Ντάρσαν Σινγκ, *Τάλας-ι-Νουρ (Talas-e-Noor) -Αναζήτηση Φωτός*. Επευφημώντας έτσι έναν ποιητή που ήταν ακόμη σχετικά άγνωστος, ο Δρ. Χουσσεΐν, που αργότερα έγινε Πρόεδρος της Ινδίας, έδειξε κρίση και αλάνθαστο γούστο. Ο Ντάρσαν αναγνωρίστηκε ευρύτατα σαν ο πρωτοπόρος πνευματικός ποιητής που έγραψε στα Ουρδικά.

Η Ουρδική γλώσσα, νεώτερη από τις Ινδικές γλώσσες, δεν υπόσχεται μια μυστικιστική διάσταση. Άρχισε όταν η Μογγολική αυλή και στρατός έφεραν μαζί ανθρώπους από πολλές εθνικότητες και θρησκείες και η Ουρδική γλώσσα γεννήθηκε σαν ένα είδος «ελεύθερης γλώσσας» από την μείξη της Ινδικής και της Δυτικο-Ασιατικής γλώσσας και κουλτούρας. Ήταν η δημιουργία μιας νέας γλωσσολογίας που μιλιόταν και από τον στρατιώτη και από τον αυλικό. Αλλά γρήγορα αναπτύχθηκε και εξελίχθηκε μια διαφορετική, λογοτεχνική ιδιάζουσα κουλτούρα.

Δεδομένου του ακλόνητου ενδιαφέροντος του Ινδικού νου στην μυστικιστική εμπειρία, ήταν αναπόφευκτο ότι αργά ή γρήγορα και η Ουρδική ποίηση επίσης θα ανέπτυσσε μια παράδοση εσωτερισμού. Αυτό ενισχύθηκε πολύ από το γεγονός ότι Ούρδοι συγγραφείς όλο και περισσότερο θεωρούσαν την κλασική Περσική λογοτεχνία σαν υπόδειγμα και η ίδια η Περσία είχε αναδείξει πολλούς μεγάλους Σούφι ποιητές. Ένας φημισμένος Περσικός στίχος δηλώνει: «Αν τέτοια είναι η ομορφιά της ματιάς σου, λέω αντίο σε όλες μου τις προσευχές και τις πειθαρχίες. Αναζητώ μόνο μια ματιά του οράματος σου που αιχμαλωτίζει». Το αποτέλεσμα αυτής της μείξης των Ινδικών και Περσικών επιρροών ήταν μια πλούσια παράδοση μυστικιστικών και φιλοσοφικών στίχων στα Ουρδικά που πήρε εξίσου από τους μεγάλους ποιητές, που έγραψαν στίχους λατρείας, της μεσαιωνικής Ινδίας όπως ο Καμπίρ (1398-1518) και ο Γκουρού Νανάκ (1469-1539) και από τους Πέρσες Διδασκάλους όπως τον Τζαλάλ-ου-ντίν Ρούμι (1207-1273) και τον Χαφίζ (1325-1389).

Ο Κούλι Κούτουμπ Σαχ (πέθανε το 1611), ο Ουάλι Ντεκκάνι (πέθανε το 1744) και ο Σιράζ Αουρανγκαμπάντι (πέθανε το 1763) ήταν μεταξύ των πρώτων που διερεύνησαν θέματα των Σούφι σε Ουρδικούς στίχους. Ο Καουάτζα Μιρ Νταρτ (πέθανε το 1785) ήταν ένας πολύ θρήσκος άνθρωπος και έδωσε σ' αυτό το γράψιμο μια νέα λογοτεχνική διάκριση και γενικά θεωρείται σαν ένας από τους πιο σημαντικούς ποιητές στην Ουρδική γλώσσα. Ο σύγχρονός του, Μιρ Τάκι Μιρ (πέθανε το 1810), διερεύνησε και τη μυστικιστική και την ανθρώπινη αγάπη και συχνά είχε επιρροές από τις Βεδικές γραφές.

Ο Μίρζα Γκαλίμπ (πέθανε το 1869) έφερε την Ουρδική ποίηση σε νέα ύψη. Ήταν ένας από τους μεγάλους ποιητές της Ινδίας που έδωσε μια πολύ υψηλή φιλοσοφική νότα στους στίχους του. Στον έξω κόσμο έμοιαζε να είναι ένας μποέμ τύπος, αλλά ήταν ένας άνθρωπος παγκόσμιας διορατικότητας με διαίσθηση για το Υπερπέραν. Όπως το έθεσε ο ίδιος:

Αυτός ο φιλοσοφικός σου τόνος,
Αυτό το θαυμάσιο δώρο της λεπτοφυούς έκφρασης,
Ω, Γκαλίμπ! Θα σε θεωρούσαν προφήτη,
Αν δεν ήσουν παραδομένος στο πιοτό.

Ο Γκαλίμπ έβλεπε πέρα *από* τους *«ισμούς»* σε ένα ενιαίο όραμα ζωής:

Στη μοναδικότητα του Θεού πιστεύουμε,
Απορρίπτουμε έθιμα, τελετουργικά και δόγματα,
Γιατί όταν όλα αυτά σβηστούν,
Ξεπηδά, πραγματικά, η αληθινή πίστη.

Ο Δρ. Μωχάμετ Ίκμπαλ (πέθανε το 1938) ήταν ο επόμενος μεγάλος ποιητής στα Ουρδικά που έδωσε μια μυστικιστική νότα. Δεν επηρεάστηκε μόνο από την Ινδική και την Περσική παράδοση, αλλά είχε και μια βαθιά επίδραση από τον Αγγλικό και το Γερμανικό ρομαντισμό. Στήριξε την πίστη του στην απεριόριστη ικανότητα της ανθρωπότητας να κατορθώσει την πνευματική ανάπτυξη και εξέλιξη. Ακόμη και στα νιάτα του ο 'Ικμπαλ επέδειξε ένα λεπτοφυές χαρακτηριστικό των μεγάλων ποιητών της Περσίας:

Η Θεία Χάρη, παίρνοντάς τα
για μαργαριτάρια,
Μάζεψε εκείνες τις σταγόνες που
ήταν τα δάκρυά μου της μετάνοιας.

Ο τωρινός αιώνας ήταν αιώνας πολιτικής αναστάτωσης και ριζικών αλλαγών στην Ινδία. Είδε την αρχή του Ινδικού Εθνικισμού, την πορεία προς την ελευθερία από τη Βρετανική Βασιλεία και τη διαίρεση της μικράς ηπείρου σε Ινδία, Πακιστάν και Μπανγκλαντές. Όπως ο κόσμος της πολιτικής, έτσι και ο κόσμος της Ουρδικής ποίησης επηρεάστηκε από τους ανέμους της αλλαγής. Οι ποιητές όλο και περισσότερο στράφηκαν μακριά από τα

παραδοσιακά θέματα και μορφές και πολλοί από αυτούς στράφηκαν σε επαναστατικά πιστεύω.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, που έγραψε με το ψευδώνυμο Ντάρσαν, παρουσιάζει μια μοναδική μείξη του παλιού και του καινούργιου. Θεωρείται ο διαπρεπής συγγραφέας της Ουρδικής μυστικιστικής ποίησης. Τα γραπτά του αποκαλύπτουν μια φλογερή ενημερότητα των κρίσεων που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος κόσμος. Όπως το θέτει ο ίδιος:

Έχουμε μάθει να ταξιδεύουμε στη σελήνη
και τα άστρα,
Αλλά έχουμε αποτύχει να φτάσουμε στην
καρδιά του γείτονά μας.

Ενώ ο Ντάρσαν σέβεται την επιστήμη και την τεχνολογία, μας λέει ότι οι απαντήσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε πρέπει να έρθουν από την ανακάλυψη της πνευματικής γνώσης. Μεγάλωσε μέσα σ' ένα σπίτι όπου ο μυστικισμός ήταν τρόπος ζωής. Αλλά ο μυστικισμός για τον οποίο μιλάει δεν είναι ξεχωριστός ή αντίθετος της επιστήμης. Ο πνευματικός του μέντορας, Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και ο πατέρας του, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, ήταν δύο από τους μεγαλύτερους πνευματικούς Διδασκάλους του αιώνα μας. Και οι δύο δίδαξαν ότι η πνευματικότητα είναι μια επιστήμη. Ο ίδιος ο Ντάρσαν ερμήνευσε το μήνυμά τους με τον όρο που ο ίδιος καλεί «θετικό μυστικισμό». Αντίθετα με τον «αρνητικό μυστικισμό», συνηγορεί για ένα τρόπο ζωής όπου δεν στρέφουμε την πλάτη μας προς τον κόσμο, αλλά δεχόμαστε πλήρως τις οικογενειακές και τις κοινωνικές μας υπευθυνότητες. Ενώ τιμούμε αυτές, πρέπει, όμως, να επιδιώξουμε την πνευματική μας ανάπτυξη μέσω διαλογισμού και ηθικής διαβίωσης. Το στόχο της Θείας ένωσης, λέει ο Ντάρσαν, πρέπει να τον δούμε σαν εκπλήρωση της ζωής και όχι σαν διαφυγή από τη ζωή. Όπως μια φορά είπε για το μάθημα της παγκόσμιας αγάπης που απορρόφησε από το Διδάσκαλό του:

Έμαθα να αγαπώ όλη τη Δημιουργία
σαν δική μου,
Το μήνυμά σου της αγάπης είναι το
ίδιο το νόημα της ζωής μου.

Μόλις μετά που ο Ντάρσαν Σινγκ πρωτάρχισε να γράφει ποίηση, ενώ ακόμα ήταν πρωτοετής φοιτητής του κολεγίου, συνάντησε τον Δρ. Μωχάμετ Ίκμπαλ. Η συνάντηση αυτή ήταν μια αλησμόνητη συνάντηση, αλλά ποιος μπορούσε να συνειδητοποιήσει τότε την πλήρη της σημασία; Πώς μπορούσε κανείς να προβλέψει ότι ο Ντάρσαν κάποια στιγμή θα γινόταν ο πιο σημαντικός ποιητής στη στήριξη και στην επέκταση της Σούφι παράδοσης στην Ουρδική ποίηση μετά τον Ίκμπαλ;

Ο ποιητής δημιουργεί την αρμονία της ποίησης μέσα από την διαταραχή και τη σύγχυση της σκέψης, του συναισθήματος και του αισθήματος. Ο μύστης πάει ακόμη πιο πέρα. Καθώς γίνεται ένα με τη Δημιουργία, εξελίσσεται, σύμφωνα με τα λόγια του Ντάρσαν, «ο κόσμος μέσα από το χάος». Η μυστικιστική ποίηση στο υψηλότερο επίπεδό της είναι μια διπλή αρμονία και μας πληροί όχι μόνο μέσω της ομορφιάς της, αλλά επίσης φέρνοντάς μας σε ένα σημείο πνευματικής ανάπαυσης, μιας ειρήνης που ξεπερνά την νόηση.

Ο Ντάρσαν είναι δημιουργός έξοχων στίχων και είναι μύστης της ανώτατης τάξης. Πραγματικά, αντιπροσωπεύει την αποκορύφωση της Σούφι παράδοσης στην Ουρδική ποίηση και είναι συγχρόνως ο πιο αυθεντικός μύστης από τους Ούρδους ποιητές και αυτός που μπορεί να αγγίξει τα μυστικιστικά θέματα με συνέπεια.

Όπως ο ίδιος δήλωσε, «Το έργο μου δεν είναι παιδί της φαντασίας, αλλά έχει γεννηθεί από προσωπική εμπειρία και αποκάλυψη». Στον καθένα από τους στίχους του μπορούμε να βρούμε σημάδια από κάποιο γεγονός της ζωής του. Αυτό που είναι μοναδικό στην ποίηση του Ντάρσαν είναι ότι, όπως στα πνευματικά γραπτά, ρέει από Θεία αποκάλυψη. Άλλοι ποιητές είχαν στιγμιαίες ποιητικές ενοράσεις και στιγμές πνευματικής διαίσθησης. Στον Ντάρσαν, έχουμε ένα παράδειγμα της παράδοσης ποιητών

όπως ο Καμπίρ και ο Νανάκ, ο Ρούμι και ο Χαφίζ, η αγία Τερέζα και ο Άγιος Ιωάννης του Σταυρού, που ήταν ολοκληρωτικά μουσκεμένοι στην μυστικιστική εμπειρία.

Οι Άγγλοι αναγνώστες είναι ήδη γνώστες μέσω του Fitzgerald (Φιτζέραλντ) την μετάφραση του Ομάρ Καγιάμ, με το είδος του συμβολισμού που χρησιμοποιείτο στην παράδοση των Σούφι. Ο Αγαπημένος, ο Σάκι ή Οινοχόος δεν αντιπροσωπεύει κανέναν άλλο εκτός από τον Θείο Διδάσκαλο ή πνευματικό Ειδήμονα. Ο λάτρης ή ο πότης είναι ο πνευματικός αναζητητής. Το κρασί που παίρνει από τον Οινοχόο είναι αυτό του Ιερού Λόγου. Αυτό ρέει από τα μάτια του Σάκι και όχι από ένα γήινο παγούρι. Οι πλεξούδες του Αγαπημένου αντιπροσωπεύουν τη Χάρη και την πνευματική προστασία του Ειδήμονα και μπορούν να περικλείσουν αυτό τον κόσμο και τον άλλο. Αυτές και άλλες σχετικές απεικονίσεις και σύμβολα αποτελούν ένα δικό τους κόσμο και ο Ντάρσαν παίζει με πολλές νέες παραλλαγές πάνω σ’ αυτά. Στις πνευματικές του ομιλίες και στα πεζά κείμενα, παρουσιάζει, με λυρική χάρη, τρομερές αναλογίες από τον κόσμο της επιστήμης. Στην ποίησή του εμπνέεται από σύγχρονες εμπειρίες και θέματα ενώ χρησιμοποιεί παραδοσιακές απεικονίσεις. Σε έναν από τους πιο φημισμένους στίχους του χρησιμοποιεί τη σύγχρονη διαπλανητική προοπτική της ανθρωπότητας για να εκφράσει το πανάρχαιο θέμα της παγκόσμιας αγάπης:

Τι σημασία έχει αν καλούμαι άνθρωπος;
Αληθινά είμαι αυτή η ίδια η ψυχή της αγάπης.
Ολόκληρη η Γη είναι το σπίτι μου
Και το Σύμπαν η χώρα μου.

Η κεντρική σχέση που διερευνάται στους στίχους του Ντάρσαν είναι αυτή μεταξύ του λάτρη και του Αγαπημένου, του αφοσιωμένου και του Ειδήμονα. Η χαρά της πρώτης γεύσης του κρασιού της Θείας Αγάπης, η αυξανόμενη λαχτάρα να γίνει κανείς ένα με τον Αγαπημένο, η αγωνία και ο πόνος του χωρισμού και η

έκσταση της τελικής ένωσης, βρίσκουν όλα μια αξέχαστη έκφραση στην ποίηση του. Για παράδειγμα:

Μήπως ακούω κάποιον ήχο;
Είναι αυτός τα βήματα του Αγαπημένου;
Ή έχω ξεγελαστεί από
τους χτύπους της καρδιάς μου;

Ή:

Γιατί να κατηγορούμε τους πότες
για τα γεμάτα λαχτάρα μάτια τους,
Όταν το ίδιο το κρασί χορεύει τόσο
γοητευτικά μέσα στο κύπελλο;

Θα ήταν πολύ κοινότυπο να πούμε ότι η ποίηση είναι πέρα *από* κάθε μετάφραση. Αυτό είναι ίσως ακόμη πιο αληθινό για την ποίηση στα Ουρδικά, γιατί αυτή είναι όλο συμπύκνωση και σύμβολα που έχουν πολλαπλές έννοιες. Το ghazal (γκάζαλ), για παράδειγμα, είναι μια μορφή Περσικής και Ουρδικής λυρικής ποίησης που θαυμάζεται πολύ και που φτιάχτηκε για να τραγουδιέται. Αυτή όχι μόνον απαιτεί μια πεταχτή κίνηση και ομορφιά όπως αυτή της γαζέλας (απ’ όπου και το όνομά του), αλλά ο κάθε στίχος του πρέπει να αποτελεί μια πλήρη ενότητα έννοιας. Σε ένα γκάζαλ, κάθε στίχος μπορεί να εκφράζει με σαφήνεια μια ολόκληρη ανεξάρτητη ιδέα ή να εκφράζει μια καινούργια άποψη ενός κοινού θέματος. Στα χέρια ενός ειδήμονα το γκάζαλ επιτυγχάνει μια συναρπαστική συγκέντρωση εννοιών, στην οποία κάθε στίχος φέρει την επιγραμματική δύναμη και τον πλούτο του τελευταίου δίστιχου ενός Σαιξπηρικού σονέτου.

Καθώς μια τέτοια ποίηση είναι δύσκολο να μεταφραστεί, παρουσιάζεται εδώ η Αγγλική απόδοση μιας μετριόφρονης επιλογής από τα Ουρδικά ποιήματα του Ντάρσαν. Ο ποιητής έχει χρησιμοποιήσει παραδοσιακές και νέες μορφές στίχου, με την ίδια

απόλαυση στο δίστιχο, στον ελεύθερο στίχο και στον χωρίς ομοιοκαταληξία στίχο. Στα νιάτα του προσπάθησε να γράψει σονέτα. Δύο απ' αυτά τα ποιήματα συμπεριλαμβάνονται στο παρόν βιβλίο. Με την πάροδο των χρόνων, ο Ντάρσαν πειραματίστηκε με πολλές ποιητικές μορφές, αλλά η μόνη μορφή στην οποία επέστρεψε πιο σταθερά είναι αυτή του γκάζαλ. Αυτός ανήκει, πραγματικά, στον πιο διαλεχτό όμιλο ποιητών που το χρησιμοποιούν για να πραγματευτούν την μυστικιστική αγάπη. Στη διαδικασία, επέκτεινε την εμβέλεια του θέματος και της επιρροής. Σημαντικά, μια πρόσφατη ανθολογία που περιείχε ποίηση 400 χρόνων, το *Ruhani Ghazlein (Πνευματικά Γκάζαλς)* αφιερώθηκε από τον εκδότη Inderjit Lall (Ιντερτζίτ Λαλ), στον Ντάρσαν Σινγκ. Στα χέρια του Ντάρσαν το γκάζαλ σαν εργαλείο μυστικιστικού γραψίματος έφτασε στο ανώτατο σημείο της ανάπτυξής του.

Έχουν εκδοθεί εδώ, μεταφράσεις από αντιπροσωπευτικά γκάζαλς του Ντάρσαν Σινγκ, ακολουθούμενα από κάποιους πιο εντυπωσιακούς ατομικούς στίχους από τα άλλα του γκάζαλ και ποιήματα. Έγιναν μερικές επιλογές από το πρώτο του βιβλίο με ποιήματα, *Η Κραυγή της Ψυχής,* που μεταφράστηκε στα Αγγλικά συμπεριλαμβάνονται επίσης δύο από τα *πολλά* ποιήματά του που γράφτηκαν για ειδικές περιστάσεις και γιορτές: «Προς τον Αγαπημένο για τον Καινούργιο Χρόνο» και «Χαιρετισμός σε Σένα ω! Καινούργιε Χρόνε». Από τα πολυάριθμα ποιήματα του Ντάρσαν Σινγκ για τους αγίους και τους προφήτες του κόσμου, έχουμε εδώ στίχους για τον Βούδα, με τίτλο «Πύργος Σοφίας». Το βιβλίο τελειώνει με ένα σχόλιο από τον Ντάρσαν Σινγκ πάνω σε ένα από τα γκάζαλ του. Αυτό δίνει στον αναγνώστη μια ιδέα του βάθους της προσωπικής εμπειρίας που ενέπνευσε τον κάθε στίχο του.

Όταν ο Ντάρσαν πρωτοέγινε διάσημος σαν ποιητής, οι κριτικοί απόρησαν πώς αναγνωρίστηκε τόσο γρήγορα. Εκείνος τους απάντησε με έναν συχνά αναφερόμενο στίχο:

Η μουσική που έρχεται από τα βάθη της καρδιάς μου
επηρεάζει τις καρδιές των ακροατών.
Το όργανο μπορεί να είναι λεπτό,
αλλά η μουσική σου που περνά μέσα από αυτό
είναι ακόμη λεπτότερη.

Η εποχή μας είναι μια εποχή διαίρεσης και διαφωνίας. Μπορεί κανείς μόνο να ελπίζει ότι, παρά τους περιορισμούς που ενυπάρχουν στις μεταφράσεις της ποίησης, για τους αναγνώστες της Αγγλικής γλώσσας αυτή η συλλογή, σύμφωνα με τα λόγια τού Δρ. Ζακίρ Χουσσέιν «θα συμβάλλει στην ...ακεραιότητα και την αρμονία και θα είναι πηγή έμπνευσης και ανύψωσης».

Δρ. Βίνοντ Σένα (Vinod Sena)
Πρόεδρος του Τμήματος της Αγγλικής
του Πανεπιστημίου του Δελχί.

1

Πώς βλέπω την Ποίηση

Η ομορφιά της λέξης και της φράσης μπορεί να
ελκύσουν το μάτι,
Αλλά, ω φίλε μου, είναι της καρδιάς το αίμα που δίνει
στην ποίηση ζωή.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ δεν είναι παιδί μόνον της σκέψης και του στοχασμού. Είναι γεννημένη από την ίδια τη ζωή. Δεν είναι, όμως, περιορισμένη στις δικές του εμπειρίες. Αυτή αναδύεται από τον ατέλειωτο ωκεανό της ανθρώπινης ζωής που ξεχύνεται σε κύματα γύρω μας.

Η ποίησή μου, που την θεωρώ σαν την κραυγή της ψυχής, είναι ένα δώρο των δύο μεγάλων αστέρων της πνευματικότητας, του Θεϊκού μου Διδασκάλου Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ και του σεβαστού μου πατέρα Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι Μαχαράτζ. Προσπάθησα να αναγνωρίσω το χρέος μου προς εκείνους με τα ακόλουθα λόγια:

Με κάθε πνοή πρέπει να υποκλίνομαι στο Φίλο μου
Γιατί χρωστώ τη ζωή μου στη Χάρη του.

Αν ήθελα να συνοψίσω τη φιλοσοφία μου σαν καλλιτέχνης σε δύο λέξεις, αυτές θα ήταν «συναδελφότητα» και «αδελφοσύνη». Χρησιμοποιώντας αυτούς τους όρους δεν έχω στο νου μου κανένα «ισμό» ή δόγμα. Αναφέρομαι σ' εκείνη την αρχή που είναι στη ρίζα της ανθρώπινης φύσης, που είναι, πραγματικά, η ίδια η βάση και το κορυφαίο κόσμημα του σύμπαντος -την αρχή της αγάπης.

Αν το θέμα της αγάπης είχε κατανοηθεί στην πληρότητά του, θα το βλέπαμε να περικλείει όλη την ύπαρξη. Ας παραθέσω μερικούς από τους στίχους μου πάνω σ' αυτό το θέμα:

Ω Οινοχόε, το μεθυστικό κρασί που πρόσφερες
ξεχείλισε το κύπελλο της καρδιάς μου,
Και τώρα αγαπώ όλη την ανθρωπότητα.

Αγκάλιαζε κάθε άνθρωπο σαν νάταν δικός σου Και
σκόρπιζε την αγάπη σου ελεύθερα οπουδήποτε
πηγαίνεις

Έμαθα να αγαπώ όλη τη δημιουργία σαν δίκιά μου
Το μήνυμα σου της αγάπης είναι το ίδιο το νόημα της
ζωής μου.

Τι σημασία έχει αν καλούμαι άνθρωπος;
Αληθινά είμαι αυτή η ίδια η ψυχή της αγάπης.
Ολόκληρη η Γη είναι το σπίτι μου Και το Σύμπαν η
χώρα μου.

Από αυγή σε αυγή, ας μιλάμε για ειρήνη και ας
ακούμε το μήνυμα της αγάπης,
Τα γεμάτα βροχή σύννεφα του Σαουάν έχουν τυλίξει
την ταβέρνα του χρόνου,
Ω Οινοχόε, άσε το κύπελλο της αγάπης να πηγαίνει
γύρω και γύρω και γύρω.

Πιστεύω στην καλοσύνη όλης της Δημιουργίας και εκείνων που κατοικούν αυτόν τον όμορφο πλανήτη που αιωρείται μέσα σε μια ατέλειωτη έκταση διαστήματος. Ο Παντοδύναμος δεν εργάστηκε χωρίς ένα σχέδιο. Είχε έναν καθορισμένο σκοπό όταν δημιούργησε το σύμπαν, για το οποίο κάνουν αναφορά οι Ιερές Γραφές. Ο Κχαουάτζα Μιρ Νταρτ το έχει καθορίσει έτσι:

Ήταν για να μοιραστεί τον πόνο των συνανθρώπων τους που
ο Θεός δημιούργησε τους ανθρώπους.
Δεν είχε έλλειψη από χερουβείμ για να ψάλλουν τη δόξα Του.

Αυτή η σκέψη πάει ένα βήμα παραπάνω *από* του Δρ. Μωχάμεντ Ίκμπαλ:

Ο Κύριος έχει χιλιάδες αφοσιωμένους που ψάχνουν γι
'Αυτόν μέρα και νύχτα μέσα στην ερημιά Αλλά εγώ θα γίνω
αφοσιωμένος αυτού που είναι λάτρης εκείνων που ο Θεός
έχει δημιουργήσει.

Καθώς είμαστε ένα μέρος της δημιουργίας του Θεού, είμαστε τελικά όλοι ένα. Αυτή η ενότητα είναι βασική στη φύση. Μπορεί να διαφέρουμε στο χρώμα, στη φυλή ή στην εθνικότητα, αλλά αυτές οι διαφορές είναι το αποτέλεσμα της διαβίωσης σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές και περιβάλλοντα. Όταν νιώθουμε πόνο ή θλίψη, χαρά ή ευτυχία, όταν αντιλαμβανόμαστε μια ηθική τάξη ή μια πνευματική δύναμη που αυθόρμητα προκαλεί την αφοσίωση, είμαστε αδιαίρετοι ο ένας από τον άλλο.

Ψάχνω έναν κόσμο στον οποίο κάθε άτομο να εκτιμάται για τη μοναδικότητα και την αξία του, και όλοι οι άνθρωποι να διάγουν μια ζωή αξιοπρέπειας και σεβασμού. Είναι ένας κόσμος όπου ζούμε μαζί σε αρμονία, με ειλικρίνεια, με συμπάθεια και καλοσύνη ο ένας προς τον άλλον, συντηρούμενοι από την ελπίδα και την πνευματική αναζήτηση.

Ας γίνει αυτός ο κόσμος ένας ναός αγάπης και
ειρήνης.
Ας φωτίσουν τον κόσμο η αγάπη και η Αλήθεια
Και οι αντίπαλοι της ειρήνης να αφυπνιστούν στο Φως της,
Αυτή η ιερή γη του Θεού έχει ποδοπατηθεί με το φορτίο της
καταπίεσης.
Η ζωή δεν είναι ένα σπαθί κηλιδωμένο με το αίμα του
μίσους.
Είναι ένα κλωνάρι γεμάτο άνθη αγάπης και
φιλευσπλαχνίας.

Η ανθρωπότητα πάντοτε ονειρευόταν μια εποχή φιλίας και ειρήνης όπου θα ζούσαμε εμείς και θα αφήναμε και τους άλλους να ζήσουν, όπου θα ακολουθούσε κανείς ανεμπόδιστος το ιδανικό που θα είχε διαλέξει και θα αποκτούσε Αυτογνωσία και Θεογνωσία. Αυτή η ελπίδα, εκ πρώτης όψεως, μπορεί να μοιάζει ανεφάρμοστη. Αλλά αν εμείς ατομικά και συλλογικά αποφασίσουμε να πραγματοποιήσουμε όλο μας το δυναμικό, το αδύνατο θα γίνει δυνατό. Η ανθρωπότητα θα προχωρήσει προς τον αληθινό της προορισμό και το ανώτατο της σημείο ανάπτυξης. Υπάρχουν μερικοί, χωρίς αμφιβολία, που θα αποδοκιμάσουν την πίστη μου προς το Θεό. Αλλά είμαι ένας πιστός και θεωρώ ότι τη Δημιουργία μάς την εμπιστεύθηκε ο Θεός και κανένας δεν έχει το δικαίωμα να την εκμεταλλευτεί.

Είμαστε ένα μέρος από το κοινό οικοδόμημα της ανθρωπότητας και πρέπει να είμαστε ενωμένοι αν θέλουμε να επιβιώσουμε. Πρέπει να το κάνουμε αυτό, όχι απλά και μόνο για να σώσουμε την Ευρώπη ή την Αμερική ή τη Ρωσία ή την Ασία. Η ίδια η ζωή απειλείται και πρέπει να ενωθούμε για να σώσουμε την ανθρωπότητα από την καταστροφή.

Δεν είναι παράξενο που:

Ταξιδεύουμε στη σελήνη και τα άστρα
Αλλά αλίμονο, δεν φτάσαμε στην
καρδιά του γείτονά μας.

Όλα τα έθνη έχουν το δικαίωμα να αποκτήσουν και να διατηρήσουν την ανεξαρτησία και την εθνική τους κυριαρχία. Παρακινούμενοι από ένα κακώς τοποθετημένο αίσθημα πατριωτισμού, δεν πρέπει να χτίσουν πυρηνικά οπλοστάσια για να δια- πράξουν μια ισορροπία τρόμου, την οποία αναφέρουν σαν ειρήνη. Μια τέτοια ειρήνη είναι, πραγματικά, μια προετοιμασία για πόλεμο και γεννά το φόβο και την υποψία. Καμιά χώρα δεν έχει το δικαίωμα να καταστρέψει μια άλλη για να διευρύνει την επικράτεια της και να αποκτήσει δύναμη.

II
ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ

Μεγάλωσα μέσα στην αγκαλιά του μυστικισμού. Δεν θεωρώ τη μυστικιστική ζωή αδρανή και άγονη. Παρόλη της την έμφαση στο διαλογισμό, την αγνή ζωή και τον επίμονο αγώνα για το Θεό, είναι μια παλλόμενη φιλοσοφία. Μας παρέχει μια συνεχώς ανανεούμενη μέθη και μας γεμίζει με τη χαρά της ζωής. Είναι μια πηγή δύναμης και σοφίας που φέρνει την ηθική και την πνευματική μας εξέλιξη. Οι αρχαίοι μας ρίσις [γνώστες των γραφών] και οι άγιοι, οι φακίρηδες και οι σουάμηδες που ήρθαν μετά από αυτούς, διάβηκαν το πνευματικό μονοπάτι χωρίς να νιώθουν ότι αρνούνται τη ζωή. Είναι μεγάλο λάθος να συμπεραίνουμε ότι οι πνευματικοί μας οδηγοί ενθαρρύνουν την ανθρωπότητα να απαρνηθεί τον κόσμο, όταν κατανοηθεί σωστά, η απάρνηση είναι μια δυναμική φιλοσοφία. Αυτή η φιλοσοφία, όπως εγώ τη βλέπω, αρνείται μια εγωκεντρική άποψη της ζωής βασισμένης στο «εγώ» και «δικό μου», το οποίο αναπόφευκτα οδηγεί σε σύγκρουση θελήσεων. Μας προσκαλεί να διάγουμε μια πιο διευρυμένη και παγκόσμια ζωή. Απορρίπτει τις αρνητικές σκέψεις, συναισθήματα και παρορμήσεις μας. Αν την μελετήσουμε κάτω από αυτό το φως, θα συνειδητοποιήσουμε ότι η εγκράτεια και η αυταπάρνηση βοήθησαν την ανθρωπότητα να προοδεύσει. Γιατί να μην απαλλάξουμε τη ζωή μας από τη στενόμυαλη κτητικότητα και τις εγωιστικές επιθυμίες, που είναι η ρίζα της έντασης και της διαμάχης; Γιατί αντί γι’ αυτό να μην επιδιώξουμε να δημιουργήσουμε έναν κόσμο στον οποίο να βλέπουμε τον εαυτό μας σαν μέρος μιας συνεχώς διευρυνόμενης ενωμένης κοινότητας στην οποία κάθε μέλος βοηθά και στηρίζει τον άλλο;

Πιστεύω ακλόνητα σ’ αυτό που ονομάζω «θετικό μυστικισμό». Δεν συμπαθώ την αρνητική φιλοσοφία που ενθαρρύνει την αδιαφορία και την παραίτηση από τη ζωή. Ο αληθινός μυστικισμός μάς αναγκάζει να ακολουθήσουμε τον ανώτατο σκοπό της ζωής ακλόνητοι. Εστιάζει την προσοχή του συνεχώς σ’ αυτή

τη Θεία Δύναμη που είναι αδιαίρετη, πλήρης και τέλεια αυτή η ίδια. Μπορείτε να ονομάσετε αυτή τη Δύναμη Θεό, Αλλάχ, Κχούντα, Βαχ-ε-Γκούρου ή Παρμάτμα. Ο Παντοδύναμος δημιούργησε και συντηρεί το σύμπαν και όλα τα ζωντανά πλάσματα. Εκείνοι που ακολουθούν το μυστικιστικό μονοπάτι και επιτυγχάνουν να φτάσουν στον απώτατο στόχο όχι μόνο γίνονται ένα με το Θεό, αλλά γίνονται επίσης ένα με τη Δημιουργία Του. Εκείνοι που έχουν φτάσει σ' αυτή την εξυψωμένη κατάσταση φωνάζουν σε έκσταση: «Άχαμ Μπραχμ Άσμι», ή «Ανα-λ-Χακ», που σημαίνει «Είμαι Θεός». Αυτή η εμπειρία της πνευματικής ένωσης αναφέρεται από μύστες όλων των θρησκευτικών παραδόσεων.

Και οι δύο πνευματικοί μου οδηγοί έζησαν σύμφωνα με την αρχή της παγκόσμιας αγάπης. Αυτοί πίστευαν ότι ο Θεός είναι αγάπη και η ψυχή καθώς είναι από τη δίκιά Του ουσία είναι αγάπη και ο δρόμος πίσω στο Θεό είναι επίσης η αγάπη. Αν ο Θεός είναι το όλον, τότε η ψυχή είναι ένα μέρος. Αν Αυτός είναι ο ωκεανός, τότε η ψυχή είναι ένα κύμα πάνω σ' αυτόν τον ωκεανό. Η αγάπη απαιτεί την αχίμζα ή μη βλάβη, ένα σκεπτικό του ζήσε και άσε και τους άλλους να ζήσουν. Μέσω των διδαγμάτων τους και μέσω του παραδείγματος της δικιάς τους ζωής, οι δύο αυτοί άγιοι διέδωσαν αυτό το μήνυμα σε όλο τον κόσμο. Μας δίδαξαν να αγαπάμε το Θεό, να αγαπάμε όλη τη Δημιουργία και να εργαστούμε για την ενότητα και τη συναδελφότητα της ανθρωπότητας.

Ήμουν πραγματικά ευλογημένος που μεγάλωσα κάτω από την επίδρασή τους. Ήταν από αυτούς που έμαθα για την ενότητα όλης της ανθρωπότητας και του στόχου της Θείας ένωσης. Όταν ακολούθησα τη συγκριτική μελέτη των θρησκειών κάτω από την καθοδήγησή τους έφτασα στο σταθερό συμπέρασμα ότι όλες οι θρησκείες δείχνουν προς μια και μοναδική πραγματικότητα που αποτελεί τη βάση της ύπαρξης. Αυτή η παγκόσμια Αλήθεια είναι η λύση για τα προβλήματα του κόσμου.

III

ΠΗΓΕΣ

Η ποίηση, σε οποιαδήποτε γλώσσα, είναι η έκφραση αγνής σκέψης και έντονου αισθήματος. Γεννιέται όταν το πνεύμα συγκινείται βαθιά. Ο Ουρδικός και ο Περσικός όρος για τη λογοτεχνία, *αντάμπ,* σημαίνει «σεβασμός προς τους άλλους». Το αντίστοιχό του στα Ινδικά και τα Σανσκριτικά, *σαχιτίγια,* σημαίνει «αυτό που έχει ειπωθεί ή γραφεί για το όφελος των άλλων». Η Αγγλική λέξη «λογοτεχνία» και οι αντίστοιχές της στις Ευρωπαϊκές γλώσσες ίσως έχουν μια παρόμοια πρόθεση. Η λογοτεχνία, στο πιο Θείο και ανυψωτικό της σημείο, έρχεται σε μάς με τη μορφή της ποίησης ή ποιητικής πρόζας. Έτσι, έχουμε τις συνθέσεις των Βεδών, τους στίχους των Ουπανισάδων και την Μπαγκαβάντ Γκίτα, τους Ψαλμούς του Ευαγγελίου, τα Αγιάτς (ρητά) του Ιερού Κορανίου, και τους ύμνους του Άντι Γκρανθ. Η ποίηση και η μουσική είναι αδιαχώριστες η μία από την άλλη. Η λαμπρή επίδοση σε οποιαδήποτε από τις πέντε τέχνες — είτε είναι μουσική, ποίηση, ζωγραφική, γλυπτική η χορός — είναι ένα Θείο δώρο. Πραγματικά, αυτές οι ίδιες οι Καλές Τέχνες μοιάζει να έχουν γεννηθεί από αυτό το ένστικτο που εμπνέει λόγια και μας οδηγεί στην προσευχή. Από τις πέντε Καλές Τέχνες, η μουσική συχνά θεωρείται σαν η πιο αγνή, με την ποίηση να την ακολουθεί. Πραγματικά, η ποίηση περιέχει δύο ουσιαστικά στοιχεία της μουσικής — μελωδία και ρυθμό. Η ποίηση είναι ένα Θείο δώρο και είναι το τραγούδι της ψυχής. Προσπάθησα να εκφράσω αυτή τη σκέψη στις επόμενες σειρές:

Αυτός είναι κρυμμένος σε κάθε όργανο, σε κάθε
τραγούδι και μελωδία.
Όλη η Δημιουργία αντανακλά τη δόξα Του.
Δεν υπάρχει ούτε ένα αφρώδες κύμα ούτε ένα φλογερό άστρο που
δεν οφείλει τη λάμψη του στο Φως Του.

Δεν εννοώ ότι τη μεγάλη ποίηση την έχουν παράγει μόνο οι άγιοι και οι μύστες. Στη διάρκεια εκείνων των στιγμών της έντονης αυτοσυγκέντρωσης, όταν είναι κανείς χαμένος στην έκσταση και επικοινωνεί με τα κατάβαθα της ψυχής, αυθόρμητα εκφράζεται με στίχους. Η ποίηση, κατά κάποιον τρόπο, έρχεται από πάνω. Ο μεγάλος Ούρδος ποιητής, Μίζρα Γκαλίμπ, έχει πει, «Τέτοιες σκέψεις έρχονται από το άγνωστο. Τα γρατσουνίσματα της πέννας μου είναι, πραγματικά, Θεία μουσική.»

Η γνώμη ότι η ποιητική έμπνευση κατεβαίνει από μια κρυμμένη πηγή δεν είναι απλά και μόνο φαντασία. Όταν ο νους του ποιητή γίνεται αληθινά διάφανος και ακίνητος, το πέπλο της δυαδικότητας σχίζεται. Αυτός μπαίνει σε ένα κόσμο ποιητικής σκέψης και έκφρασης και κινείται σε πλήρη ενότητα μαζί τους.

Το πνεύμα του ποιητή αναζωογονείται από το περιβάλλον και από τις εμπειρίες του. Στην καρδιά του εναποθηκεύονται οι χαρές και οι θλίψεις, οι επιτυχίες και οι αποτυχίες της ζωής του. Όταν φτάσει η δημιουργική στιγμή, οι εξωτερικές επιδράσεις και οι προσωπικές εμπειρίες είναι αδιαχώριστα συνυφασμένες και ο στίχος του έρχεται σαν αποκάλυψη. Η ποίησή του τότε μας μεταδίδει την αποκρυσταλλοποίηση αυτού που είναι πλέον έντονο και που στη ζωή του το ένιωσε στα βάθη της καρδιάς του.

Η δική μου ποίηση είναι μια ανεμπόδιστη έκφραση τέτοιων στιγμών έμπνευσης. Πραγματικά, συνθέτω μόνον όταν είμαι σε μια κατάσταση ποιητικής έξαρσης. Δεν πιστεύω στο να καθίσει κανείς να γράψει ποίηση καταναγκαστικά. Κάποιοι μερικές φορές προσπαθούν να επιβάλλουν μια τέτοια έμπνευση. Το αποτέλεσμα είναι συχνά απλώς φιλολογικό, πληγώνει αυτή την ίδια την ψυχή του στίχου, και ντροπιάζει το καλό όνομα της ποίησης. Υπάρχουν συγγραφείς που καταφεύγουν στα ναρκωτικά για να εξάψουν την ποιητική τους διάθεση. Για μερικούς, αυτό γίνεται σχεδόν μια απαραίτητη βοήθεια. Έχω ακόμη ακούσει ένα συγγραφέα να δηλώνει ότι είναι αδύνατον να συνθέσει ποίηση χωρίς να καταφύγει στο ποτό. Η λογοτεχνική μου καριέρα διαρκεί πάνω από πενήντα χρόνια και είμαι περήφανος που λέω ότι δεν άγγιξα

ποτέ ούτε ένα οινοπνευματώδες ποτό. Πραγματικά, δεν μπόρεσα να ανακαλύψω κανένα ειδικό δεσμό μεταξύ φαγητού, ποτού και του γραψίματος στίχων. Όχι μόνο είμαι μη πότης, αλλά είμαι επίσης και χορτοφάγος. Διάγω μια απλή ζωή. Είναι από τις χαρές και τις θλίψεις της ίδιας της ύπαρξής που αποστάζει το κρασί της ποίησης μου, και αυτό γίνεται όλο και πιο μεθυστικό με την πάροδο του χρόνου.

Θεωρώ την ποίηση σαν την κραυγή της ψυχής. Καθώς λέγεται, είναι από το ξεχείλισμα της καρδιάς που μιλάει η γλώσσα. Μέσα στην καρδιά και στην ψυχή κυλά ένας απεριόριστος ωκεανός από αντιλήψεις και βιωμένες εμπειρίες και κάθε λέξη που αναδύεται από τα βάθη του είναι μουσκεμένη και γεμάτη από τα πλούτη του.

Αυτή η θάλασσα της συνειδητότητας που είναι η πηγή της ποίησής μου φωτίζεται από το φως των δύο πνευματικών μου Διδασκάλων και όλων των προφητών της Αλήθειας που ήρθαν πριν από αυτούς. Θεωρώ τον εαυτό μου ότι είναι ένα όργανο το οποίο, μέσω της Χάρης τους, έχει γίνει όλο και πιο εκλεπτυσμένο. Αλλά η μουσική που βγαίνει από αυτό το όργανο - μια μουσική που είναι δική τους και όχι δική μου - είναι ακόμη πιο εκλεπτυσμένη. Όπως έχω εκφράσει αυτή την ιδέα:

Η μουσική που έρχεται από τα βάθη της καρδιάς μου
επηρεάζει την καρδιά των ακροατών.
Το όργανο μπορεί να είναι εκλεπτυσμένο, αλλά η μουσική που
περνά μέσα από αυτό είναι ακόμη πιο εκλεπτυσμένη.
Έπινα μονορούφι το κρασί της Θείας γνώσης
οπουδήποτε μπορούσα να το βρω,
Και συναντούσα τον ίδιο Οινοχόο σε κάθε ταβέρνα.

IV

ΘΕΜΑΤΑ

Πιστεύω ότι οι ενοράσεις και οι εμπειρίες του ποιητή θα πρέπει να παρουσιάζονται σε μια μορφή που να γεμίζει τον αναγνώστη με τέτοια έκσταση και έμπνευση που να απελευθερώνεται από τη συνηθισμένη του συνειδητότητα και να προχωρά στο μονοπάτι που οδηγεί στην κατοικία της αγάπης και του Φωτός. Αυτή η ώθηση, του να προχωρήσει κανείς, ενδυναμώνεται πάρα πολύ όταν άνθρωποι που ανήκουν σε όλες τις θρησκείες και τα πολιτιστικά υπόβαθρα συγκεντρώνονται επιδιώκοντας την ενότητα. Μια τέτοια ζωντανή και δυναμική παλαίστρα μας φέρνει πιο κοντά τον έναν στον άλλο καθώς και με την Υπέρτατη Δύναμη προς στην οποία υποκλινόμαστε και στην οποία οφείλουμε την ύπαρξή μας. Η πίστη μας στον Παντοδύναμο μάς ενώνει και μπορεί να βοηθήσει το καραβάνι της ανθρώπινης ζωής να πάει μπροστά προς τον αγαπητό της στόχο. Πραγματικά, αυτός ο ίδιος ο σκοπός της λογοτεχνίας μας θα έπρεπε να είναι για να φωτίσει αυτό τον πνευματικό ορίζοντα που μας καλεί έτσι ώστε όλη η ανθρωπότητα να εμπνέεται και να οδηγείται από το Φως του.

Σ' αυτή την εποχή έχουμε τη χρυσή ευκαιρία να συμμετέχουμε σε μια ζωντανή και δραστήρια πίστη: Η διαμάχη μεταξύ επιστήμης και θρησκείας έρχεται όταν η πεποίθηση σε μια ζωντανή και σταθερή πίστη εξαφανίζεται. Πιστεύω ακράδαντα ότι αν μπορέσουμε να ασκήσουμε τις ζωοδότρες και αιώνιες αρχές των αγίων και των προφητών, θα μπορέσουμε να επιτύχουμε διαρκή ειρήνη πάνω στη γη.

Ονόμασα την πρώτη μου συλλογή ποιημάτων. *Talash-e-Noor* ή *Αναζήτηση Φωτός* (1965). Αυτή περιέχει μερικά γκάζαλς στα Ουρδικά και τα Περσικά. Περιέχει επίσης ποιήματα που χρησιμοποιούν παραδοσιακή μορφή στροφής όπως τη ρουμπάϊ (τετράστιχο) και πιο σύγχρονες μορφές όπως ελεύθερο στίχο, στίχο

χωρίς ομοιοκαταληξία, το σονέτο και ποιήματα που χρησιμοποιούν διάφορα λυρικά μέτρα. Προσπάθησα σ’ αυτό το βιβλίο να γιορτάσω το μυστικιστικό μήνυμα των ιδρυτών των διαφόρων θρησκειών, που εμπνέει την ψυχή, βλέποντάς τους στο περιβάλλον της ζωής τους και της εποχής τους. Όσο περισσότερο μελετούσα τα διδάγματά τους, τόσο περισσότερο συνειδητοποιούσα ότι όλοι είδαν τον Δημιουργό σαν τον υπέρτατο στόχο μας. Εκείνοι ήρθαν για να μας υπενθυμίσουν αυτή την Αλήθεια και να μας διδάξουν έναν πρακτικό τρόπο με τον οποίο μπορούμε να κατορθώσουμε αυτόν το σκοπό.

Ο Γκουρού Νανάκ ήταν ένας τέτοιος Θεάνθρωπος που ήρθε για να βοηθήσει τους αληθινούς αναζητητές να αποκτήσουν Αυτογνωσία και Θεογνωσία. Το δεύτερο βιβλίο μου, *Manzil-e-Noor* ή *Κατοικία Φωτός* (1969) αποτελείται από ένα μακρύ ποίημα με εκατό στροφές που γιορτάζει το παγκόσμιο μήνυμα αυτού του ποιητή-αγίου. Τα διδάγματα των πνευματικών Διδασκάλων, ενώ αναπόφευκτα δόθηκαν με τη γλώσσα της εποχής τους, είναι διαχρονικά σε χαρακτήρα. Δεν είναι για ένα μόνο λαό ή για μια μόνο εποχή, αλλά είναι ένα Θείο δώρο για όλη την ανθρωπότητα.

Πιστεύω ότι αν μπορέσουμε να υπερβούμε τις φαινομενικές διαφορές μας της μορφής και του ονόματος, και να ζήσουμε με τις βασικές αρχές που διδάσκονται από τις διάφορες θρησκείες, μπορούμε να αποκτήσουμε αληθινή ευτυχία. Πραγματικά, η ευημερία μας και η σωτηρία μας εξαρτώνται απ’ αυτό. Σε μια από τις στροφές του *Μάνζιλ-ι-Νουρ* έκανα μια θερμή παράκληση:

Αυτός έχει χιλιάδες ονόματα, κάλεσέ Τον με οποιοδήποτε .
Κάλεσέ Τον στη συνέλευση των σκέψεων σου
και λάτρεψέ Τον.
Πρόσφερέ Του μια θέση στα μύχια της καρδιάς σου,
και λείανε την Εικόνα Του.
Πλημμύρισε το αίμα της ζωής σου με το όνομα Του,
και προσήλωσέ Τον στην ψυχή σου.

Σίγουρα θα Τον συναντήσεις, μόνο άσε την ψυχή σου να πετάξει,
Αυτός είναι δίπλα σου, μόνο κάλεσε Τον.

Το Βεδικό ρητό, *Vasudhev Kutumbhkum*, «όλη η Δημιουργία είναι η οικογένεια του Θεού», εκφράζει μια αλήθεια που είναι κεντρική στην ποίησή μου. Ο Sheikh Saadi (Σεχ Σάαντι) δείχνει προς την ίδια αρχή όταν λέει:

Η ανθρωπότητα είναι όπως τα μέλη του σώματος.
Όταν ένα μέλος πονά, όλο το σώμα έχει αγωνία.

Οπουδήποτε και αν βρισκόμαστε, μοιραζόμαστε μια κοινή κληρονομιά και μοίρα. Αν γίνει μια καταστροφή σε μια περιοχή, επηρεάζει την ανθρωπότητα και σε άλλες περιοχές επίσης.

Η ποίησή μου αποδίδει τον ίδιο σεβασμό και λατρεία προς όλες τις θρησκείες του κόσμου και τους ιδρυτές τους. Βοηθά στην προώθηση της ενότητας του ανθρώπου και της ειρήνης και στην καλλιέργεια ενός κλίματος πίστης. Όπως είπα σε μερικούς από τους στίχους μου:

Όλοι οι τόποι λατρείας είναι σύμβολα του
Μοναδικού Αγαπημένου Σκύψε το κεφάλι σου
όταν δεις ένα ναό και χαιρέτησε όταν δεις ένα
τζαμί.

Όταν τα άνθη της εκκλησίας, του τζαμιού και
του ναού συγκεντρωθούν μαζί,
Θα έρθει η άνοιξη στον κήπο Σου, Ω Κύριε!

Όταν παρουσιάζει αυτές τις παγκόσμιες αλήθειες της πνευματικότητας, νιώθω ότι η ποίησή μου εκφράζει το μήνυμα του Βούδα, του Ασόκα, του Γκουρού Νανάκ, του Χριστού, του Καμπίρ και των Σούφι Διδασκάλων.

Η πνευματικότητα είχε γίνει ένα μέρος τού είναι μου από την . παιδική μου ηλικία, όμως, πέρασε αρκετός καιρός προτού να αρχίσω

να εστιάζω την προσοχή μου σε πνευματικά θέματα στην ποίησή μου. Τον πρώτο καιρό είχα την τάση να γράφω για συμβατικά θέματα και χρησιμοποιούσα παραδοσιακά μέτρα. Κινιόμουν από έναν ρομαντικό παλμό και έγραψα για τον πατριωτισμό, την ομορφιά της φύσης, την ανθρώπινη αγάπη και τη φιλία, τις εναλλασσόμενες εποχές και για τα φεστιβάλ, τις γιορτές, τους ήρωες και τους σοφούς της χώρας μου.

Τα δύο πρώτα μου βιβλία, *Talash-e-Noor* και *Manzil-e-Noor* ακολουθήθηκαν πρόσφατα από το *Mata-i-Noor* ή *Θησαυροφυλάκιο Φωτός* (1988). Αυτό το βιβλίο συγκεντρώνει ενενήντα γκάζαλς και πέντε σονέτα. Καθώς πολλά από τα ποιήματά μου δεν είναι συγκεντρωμένα, προτίθεμαι να εκδώσω δύο ακόμη βιβλία στο κοντινό μέλλον. Αυτά θα περιέχουν τα ποιήματά μου για την ανθρώπινη ενότητα, την παγκόσμια ειρήνη, τις εθνικές γιορτές και τοπία, τις προσωπικότητες στη λογοτεχνία και τους πατριώτες και στίχους γραμμένους για ειδικές περιστάσεις.

Ακόμη θυμάμαι πολύ ζωηρά πώς έγραψα το πρώτο μου ποίημα για ένα πνευματικό θέμα. Διαβάζοντας ένα από τα γκάζαλ μου σε ένα σχολικό περιοδικό, ο πατέρας μου παρατήρησε: «Γράφεις ποίηση αρκετά καλά. Δεν θα ήταν θαυμάσιο αν μπορούσες να συνθέσεις ένα γκάζαλ για να το απαγγείλεις στα γενέθλια του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ;». Απάντησα, «Πώς μπορώ εγώ να τιμήσω σωστά το μεγάλο Διδάσκαλο;» Καθώς ήμουν αρχάριος, ίδρωσα από το κεφάλι μέχρι τα πόδια, αλλά δεν είχα επιλογή. Για να αρχίσω το ποίημά μου, ο πατέρας μου μού έδωσε ένα ημίστιχο. Αυτό άρχιζε ως εξής: «Το Φως του Θεού εκδηλώθηκε με τη μορφή του λαμπερού, ένδοξου Διδασκάλου». Συνέχισα να απαγγέλλω το ποίημα στην γιορτή των γενεθλίων και ο Χαζούρ χειροκρότησε γενναιόδωρα αυτή την παρθενική προσπάθεια.

Καθώς περνούσε ο καιρός αποκτούσα όλο και περισσότερη μαεστρία στην τέχνη της ποίησης. Ήταν ο Janab Shamin Karhani (Τζανάμπ Σαμίν Καρχάνι) που αναγνώρισε ότι ο μυστικισμός ήταν στο αίμα μου και συνέχισα να το ακολουθώ σαν το κύριο θέμα των στίχων μου. Πραγματικά μου δόθηκε μια καρδιά τόσο

τρυφερή που δεν μπορεί να βλέπει «την απανθρωπιά του ανθρώπου προς τον άνθρωπο» χωρίς να υποφέρει βαθιά. Πολλά από τα ποιήματά μου έχουν προέλθει κατευθείαν από αυτή την κατάσταση της αγωνίας.

Όπως το έθεσα:

Σ' αυτό τον κόσμο, καθένας καταναλώνεται
από τα βάσανά του Μόνον ο Ντάρσαν
μοιράζεται των συνανθρώπων του τις
θλίψεις.

Επίσης:

Κρυμμένα στους στίχους μου είναι ένα
εκατομμύριο χτυποκάρδια,
Η ψυχή μου δίνει φωνή στις θλίψεις
του κόσμου.

V

ΥΦΟΣ

Έχοντας μιλήσει για την υπόθεση του θέματος της ποίησής μου, ας στραφώ τώρα στο ύφος της. Το περιεχόμενο και η μορφή ενός ποιήματος δίνουν δύναμη το ένα στο άλλο και αυτή η αλληλεπίδραση έχει μεγάλη σημασία στη σύνθεση της ποίησης. Όσο βαθιά και αν είναι η σκέψη, η επιρροή της καθορίζεται από τον τρόπο με τον οποίο εκφράζεται.

Άρχισα να γράφω ποίηση το 1938. Ένα χρόνο πριν, μετά που αποφοίτησα από το σχολείο, πήγα στο Κυβερνητικό Κολέγιο στην Λαχώρη. Όταν αποφοίτησα από το σχολείο είχα πάρει τόσο υψηλούς βαθμούς στις εξετάσεις μου που θα μπορούσα να εισαχθώ στο καλύτερο κολέγιο της ιατρικής ή της μηχανικής και να

εκπαιδευτώ σε οποιαδήποτε καριέρα της επιλογής μου. Αλλά προτού να πάρω μια απόφαση πάνω στο θέμα, ο πατέρας μου με πήγε στη Μπεάς για να καθοδηγηθώ από το μεγάλο Διδάσκαλο, Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι. Όταν έμαθε για την εξαιρετική μου επίδοση, ο Χαζούρ με συνεχάρη και είπε, «Γιέ μου, η Περσική είναι μια πολύ γλυκιά γλώσσα. Περιέχει τα γραπτά πολλών μυστών. Αξίζει να την μελετήσει κανείς.» Συνέχισε προτείνοντας επίσης την ιστορία και την Αγγλική φιλολογία. Ήταν το αποτέλεσμα αυτής της οδηγίας που, αντί να γίνω ένας μηχανικός ή ένας γιατρός μπήκα στον τομέα της φιλολογίας.

Πάντοτε ενδιαφερόμουν για τη φιλολογία, αλλά έχοντας αρχίσει να τη μελετώ στο κολέγιο, άρχισα να προσπαθώ να γράψω ποιητικές συνθέσεις. Ενθαρρύνθηκα πολύ σ' αυτό από τον Σούφι Γκουλάμ Μουσταφά Ταμπασούμ, ο οποίος όχι μόνο δίδασκε Ουρδικά και Περσικά αλλά ήταν και ο ίδιος ένας σπουδαίος λόγιος και ποιητής σ' αυτές τις γλώσσες. Ο άλλος μου μέντορας στη λογοτεχνία εκείνη την εποχή ήταν ο Άγγλος καθηγητής, Έρικ Ντίκενσον. Από τον πρώτο, έμαθα την Ουρδική προσωδία και από τον δεύτερο, έμαθα τις λεπτές διακρίσεις της Αγγλικής μετρικής ανάλυσης. Μετά που τελείωσα τις σπουδές μου, μετακόμισα στο Δελχί, όπου ήμουν τυχερός να με καθοδηγήσει ο διακεκριμένος Ούρδος και Πέρσης ποιητής, Τζανάμπ Σαμίν Καρχάνι. Ήταν αυτός που με εκπαίδευσε στα λεπτότερα σημεία της ποίησης διορθώνοντας τη δουλειά μου. Είμαι επίσης υποχρεωμένος στο σεβαστό μου αδερφό, Αλί Τζαουάντ Ζαΐντι και στον αγαπητό μου φίλο, Ριφάτ Σαρός. Αυτοί με βοήθησαν γενναιόδωρα με τη συμβουλή τους. Όπως στον πνευματικό τομέα, έτσι και στον λογοτεχνικό ήμουν πάρα πολύ τυχερός που εξασκήθηκα από πραγματικούς ειδήμονες. Πάντοτε ακολουθούσα τις συμβουλές των μεντόρων μου, ότι ο στίχος δικαιώνεται αν αυτός εκφράζει μια καινούργια σκέψη ή εκφράζει μια ήδη υπάρχουσα με καινούργιο τρόπο.

Είναι πάνω από πενήντα χρόνια από τότε που άρχισα να γράφω ποίηση. Τον πρώτο καιρό μερικά από τα γκάζαλ μου εκδόθηκαν στο επιφανές περιοδικό του κολεγίου μας, *Το Ράβι.* Το 1938, τα

ποιήματα μου άρχισαν να ακούγονται από το Ραδιόφωνο Όλης της Ινδίας και αργότερα από την τηλεόραση. Εκτός από το να συνθέτω ποιήματα στα Ουρδικά και στα Περσικά, έγραψα επίσης στίχους και στα Αγγλικά. Δύο συλλογές των Αγγλικών ποιημάτων μου και μεταφράσεων έχουν εκδοθεί: *Η Κραυγή της Ψυχής* (1977) και *Ένα Δάκρυ και ένα Αστέρι* (1986). Έχω επίσης συνθέσει ποίηση στην Ινδική και στην Παντζάμπι γλώσσα. Με την πάροδο των χρόνων έγραψα πάνω σε πολυάριθμα θέματα και έχω χρησιμοποιήσει διάφορες ποιητικές μορφές. Θεωρώ τα διάφορα ποιητικά μέτρα σαν κατάλληλο έδαφος για να εξασκηθεί η φαντασία του ποιητή. Δεν πιστεύω ότι πρέπει κανείς να είναι εγκλωβισμένος σε ένα μοναδικό μέτρο. Πραγματικά, ένας ποιητής θα έπρεπε να είναι ελεύθερος να αναπτύξει νέες ποιητικές μορφές για να εκφράσει τις σκέψεις του. Αυτό το δικαίωμα , όμως, επιφυλάσσεται μόνο για κείνους που έχουν μάθει τέλεια την τέχνη της στιχουργικής.

Στο ύφος και στη μορφή της, η ποίηση πρέπει να αποφεύγει τα στερεότυπα και δεν πρέπει να επιτρέπει στον εαυτό της να γίνεται στατική. Πρέπει να είναι δυναμική και να αλλάζει με τις ανάγκες της κάθε εποχής. Αλλά δεν πιστεύω στο βίαιο πειραματισμό. Είμαι πραγματικά, αντίθετος σε κάθε βία, συμπεριλαμβανομένης και της βίας στη λογοτεχνική έκφραση. Η λογοτεχνική μας κληρονομιά έχει πίσω της αιώνες προσπαθειών και πρέπει να μην της επιτρέψουμε να χαθεί... Πιστεύω στην ποίηση η οποία παρ' όλη της τη λεπτότητα είναι άμεση και διάφανη και μπορεί να συγκινεί την καρδιά και το νου του κοινού ανθρώπου. Κατά τη γνώμη μου δεν χρειάζεται καθόλου να θυσιάζονται οι καλά δοκιμασμένες ποιητικές μορφές στο βωμό της πρωτοτυπίας και του μοντερνισμού. Δεν έχουμε παρά να κοιτάξουμε την ποίηση του Δρ. Μωχάμετ 'Ικμπαλ ή του Φαΐζ Άχμεντ Φαΐζ για να δούμε ότι ένας ποιητής μπορεί να εκφράσει με πλήρη άνεση και ευθύτητα την πιο πολύπλοκη και λεπτή βαθιά γνώση χωρίς να εγκαταλείψει τους υπάρχοντες τρόπους. Εγώ ο ίδιος δεν βρήκα δύσκολο το να πω τα αισθήματα και τις σκέψεις μου με στίχους έχοντας και τους περιορισμούς της ποιητικής παράδοσης.

VI

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Για να εκπληρώσει την εντολή τού Διδασκάλου του, Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, ο πατέρας μου εγκαθίδρυσε το Ρουχάνι Σάτσανγκ, ένα διαθρησκευτικό και διεθνή οργανισμό. Μετά ακολούθησε η προεδρία του στα Συνέδρια της Παγκόσμιας Συναδελφότητας των Θρησκειών (1957, 1960, 1965 και 1970). Τελικά, το 1974, συγκάλεσε το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου. Οι συζητήσεις της Παγκόσμιας Συναδελφότητας των Θρησκειών ήταν ανοιχτές για τους αφοσιωμένους όλων των πίστεων. Αλλά όταν συγκάλεσε το Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου, το θέμα ήταν «ο Άνθρωπος» αντί της «Θρησκείας». Σ’ αυτό το παγκόσμιο συνέδριο ήταν ευπρόσδεκτοι το ίδιο οι πιστοί και οι άπιστοι. Οι πόρτες του ήταν ανοιχτές τόσο για τους άθεους όσο και για τους θεϊστές. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ πίστευε ακράδαντα, ότι η ίδια Αλήθεια ακτινοβολούσε από τις καρδιές όλων. Όπως έχει πει ένας Σούφι ποιητής: «Η ίδια Αλήθεια είναι εκδηλωμένη τόσο στον άπιστο όσο και στον πιστό».

Λίγο πριν αφήσει το φυσικό επίπεδο ο αγαπημένος μου πατέρας, μού είπε να συνεχίσω το πνευματικό του έργο και να αναλάβω το καθήκον της διοίκησης της Σαουάν Κιρπάλ Ρουχάνι Μίσσιον — Επιστήμη της Πνευματικότητας. Αυτός ο οργανισμός συνεχίζει την πνευματική αποστολή του Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και, πραγματικά, όλων των αγίων, των μυστών και των Σούφι που ήρθαν πριν από αυτούς. Είναι ένας κοινός τόπος δημόσιας συζήτησης όπου άντρες και γυναίκες όλων των θρησκειών και όλων των εθνών συγκεντρώνονται με αγάπη και φιλία για να μάθουν την πρακτική πλευρά της πνευματικότητας. Όπως ένα ανοιχτό σχολείο ή πανεπιστήμιο του μυστικισμού, όλοι είναι ευπρόσδεκτοι να ακολουθήσουν τον κοινό μυστικιστικό στόχο ενώ παραμένουν στα δικά τους θρησκευτικά ήθη και έθιμα. Εμείς έμπρακτα ακολουθούμε τον ανώτατο

σκοπό της ανθρώπινης ζωής: την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Ενώ τα εκπαιδευτικά ιδρύματα του κόσμου είναι απασχολημένα στο να βγάλουν γιατρούς, μηχανικούς, δικηγόρους και ανθρώπους με διάφορες ειδικότητες, εδώ προσπαθούμε να διαπλάσουμε και να διαμορφώσουμε ανθρώπους με την αληθινή έννοια. Γινόμαστε αληθινά ανθρώπινοι όταν παρακινούμαστε από το πνεύμα της αγάπης και της στοργής και δείχνουμε σεβασμό προς όλους τους συνανθρώπους μας και όλα τα ζωντανά πλάσματα. Διδασκόμαστε εδώ να ζούμε σύμφωνα με τις ανώτατες αρχές της μη βλάβης, της αγνότητας της καρδιάς, της ταπεινοφροσύνης και της ανιδιοτελούς εξυπηρέτησης. Με λίγα λόγια, μαθαίνουμε να ζούμε σύμφωνα με τη φιλοσοφία του θετικού μυστικισμού και να εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας προς την οικογένεια μας, την κοινότητά μας, την κοινωνία μας, το έθνος μας, τον κόσμο μας και τώρα που έχουμε αποκτήσει μια διαπλανητική προοπτική, προς ολόκληρο το σύμπαν.

Μέσα στις τελευταίες δεκαετίες, η επιστήμη έκανε θεαματική πρόοδο. Ξεφεύγοντας από την έλξη της βαρύτητας, οι άνθρωποι μπήκαν στα βασίλεια του εξωτερικού διαστήματος και φτάνουν προς τα άστρα και τον Γαλαξία. Όπως οι άνθρωποι εξερευνούν τον χωρίς ακτές ωκεανό του διαστήματος, εμείς αποβάλλουμε την παλιά και περιορισμένη μας γήινη συνειδητότητα και αποκτάμε διαπλανητικό χαρακτήρα.

Αν κοιτάξουμε τις εφευρέσεις της σύγχρονης επιστήμης, όπως παρουσιάζονται στη σύγχρονη Φυσική, μας κάνει εντύπωση ότι η επιστήμη αρχίζει να επιβεβαιώνει εκείνες τις μυστικιστικές αλήθειες που εκφράζονται μέσα στις αρχαίες μας θρησκείες. Στη διάρκεια αυτής της επαναστατικής περιόδου στην οποία ζούμε, γίνεται μια μεγάλη αλλαγή, στο σκεπτικό και στο γράψιμό μας και στον τομέα της εξερεύνησης και της έρευνάς μας.

Η έκφραση της φιλοσοφίας μου δεν είναι περιορισμένη μόνο στην ποίηση. Αυτή αγκαλιάζει όλη τη λογοτεχνία. Το κάλεσμά μου για αγάπη που προηγουμένως εκφράστηκε με πολύ λυρικούς στίχους, χρησιμοποίησε την παραδοσιακή εικόνα της ταβέρνας

— του κυπέλλου, του κρασιού και του Οινοχόου. Τώρα, όμως, η σκέψη μου προφέρεται μέσω ποιητικής πρόζας. Έκανα πολυάριθμες περιοδείες και χρησιμοποίησα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το ραδιόφωνο και την τηλεόραση για να μοιραστώ το μήνυμα της παγκόσμιας αγάπης, της Αυτογνωσίας και της Θεογνωσίας. Προσπαθώ να παρουσιάσω την πνευματικότητα στη γλώσσα της σύγχρονης επιστήμης και τεχνολογίας. Η επιθυμία μου είναι το πνευματικό μήνυμα να γίνει εφικτό στους αναζητητές κάθε γλώσσας και νιώθω πολύ τυχερός που τα γραπτά μου έχουν μεταφραστεί ή τώρα μεταφράζονται σε περισσότερες από 50 γλώσσες. Τρεις από τις συλλογές μου με ομιλίες στα Αγγλικά έχουν ήδη εκδοθεί: *Το Μυστικό των Μυστικών* (1977), *Πνευματική Αφύπνιση* (1983), και *Η Γοητεία του Εσωτερικού Διαστήματος* (1988). Ένα άλλο ακόμη βιβλίο πρόκειται να εκδοθεί.

Στη διάρκεια της πολύχρονης λογοτεχνικής μου καριέρας, μπορεί να μην εκφράστηκα πάντοτε με την ίδια καλλιτεχνική ομορφιά. Είτε πέτυχαν οι λογοτεχνικές μου προσπάθειες είτε όχι είναι στους αναγνώστες να το κρίνουν. Αυτό που ήταν σημαντικό για μένα ήταν να βρω έκφραση για τη δημιουργική παρόρμηση, της οποίας δεν είμαι παρά ένα όργανο. Αυτή η παρόρμηση αναβλύζει από μια πηγή που είναι ανεξάντλητη γιατί είναι δώρο δοσμένο από το Θεό. Ο Ωκεανός του Φωτός είναι χωρίς όρια, είναι η ζωή που είναι τόσο σύντομη. Όπως έχω πει:

Πού είναι η ολοκλήρωση του υπέροχου
οικοδομήματος των επιθυμιών μου;
Μέχρι τώρα τράβηξα μερικές γραμμές και
ετοιμάζω ένα προσχέδιο.

2

Επιλεγμένη Ποίηση

από τον Ντάρσαν Σινγκ

Γκάζαλς

Ο αέρας χορεύει και το κύπελλο
είναι σε έκσταση,
Γιατί σήμερα έχεις έρθει με το μήνυμα της
Άνοιξης.

Έμαθα να αγαπώ όλη τη Δημιουργία σαν
δίκιά μου
Το μήνυμά σου της αγάπης είναι το ίδιο το
νόημα της ζωής μου.

Η κατοικία σου έχει τόσο μεγαλείο.
Που πρωί και βράδυ, Ήλιος και Φεγγάρι
χαιρετούν στο κατώφλι σου.

Στο ταξίδι της αγάπης φτάνει ένα σημείο
Όπου ακόμη κι' οι πιο περήφανοι σκύβουν
το κεφάλι από μόνοι τους.

Οποτεδήποτε οι αφοσιωμένοι σου ένιωσαν
να καταδιώκονται από την επανάσταση των εποχών
Το όνομά σου ξεπήδησε στα χείλη τους.

Βλέποντας τη Χάρη που συ παγκόσμια χαρίζεις,
Είναι σαφές ότι ο Μεσσίας έχει έρθει για την
ανύψωση της ανθρωπότητας.

Οι κάτοικοι του τζαμιού και του ναού είναι
γεμάτοι χαρά,
Γιατί ο υπηρέτης του Θεού, ο Αγαπημένος του Κυρίου,
ήρθε ανάμεσά τους.

Δώσε τα καλά νέα σ’ εκείνους που διψούν για τη ματιά
του,
Πως ο Αγαπημένος στέκεται ακάλυπτος στην κορυφή, σε
πλήρη δόξα.

Για να πιεί όλος ο κόσμος τη Θεία Αγάπη
Ω Ντάρσαν, ο Οινοχόος των ουρανών έχει έρθει ανάμεσά
μας εδώ στη γη.

Η ανοιξιάτικη νύχτα του χωρισμού
γίνεται πιο δακρύβρεχτη καθώς προχωρεί,
Και η ενθύμηση σου τινάζεται ακατάπαυστα στο
κρεβάτι.

Όταν η κατάσταση του αφοσιωμένου σου
αλλάξει λίγο,
Η ζωή μού παρουσιάζεται με ένα άλλο κύπελλο
θλίψης.

Η ενθύμησή σου είναι ραμμένη στον ποδόγυρο
της καρδιάς μου,
Όπου και να πάω, δεν μπορώ να ξεχάσω τη θλίψη
μου.

Η άνοιξη είναι ολάνθιστη και μας καλεί, αλλά χωρίς εσένα,
Ω Αγαπημένε, κάθε λουλούδι φλέγεται.
Είναι σαν κάθε στιγμή να μαχαιρώνομαι απ' τον
πόνο.

Η ένταση της αγάπης λιώνει την ίδια τη ζωή,
Αυτή είναι ένα κερί, Ω Ντάρσαν, που καταναλώνεται από
την ίδια του τη φλόγα.

(3ποτε θυμάμαι το μεθυσμένο Οινοχόο,
Η μέθη του διαπερνά κάθε φλέβα του σώματός μου,

Φοβάμαι μήπως σπάσει της αποχής το τάμα,
Γιατί, δες, τα σύννεφα της βροχής μαζεύονται από παντού.

Τα μπουμπούκια χαμογελούν και τα λουλούδια χαίρονται,
Γιατί ο πρωινός ζέφυρος φέρνει το μήνυμα του Αγαπημένου.

Όταν κοιτάζω τις σελίδες του βιβλίου της ζωής μου,
Οι μέρες που πέρασαν, έρχονται ξανά στο νου.

Η φλόγα έκαψε τη φτωχή νυχτοπεταλούδα,
Και τρέμει στη σκέψη του δικού της τέλους.

Τα μακρινά τύμπανα ηχούν γλυκά, Ω Ντάρσαν,
Και η θανατηφόρα αστραπή μοιάζει γλυκιά από μακριά.

Άλλοι απαρνήθηκαν την οικογένειά τους,
Αλλά εγώ έκανα δικούς μου ακόμη και τους ξένους.

Δεν έχω μόνο παίξει με τις πλεξούδες του Αγαπημένου
Αλλά έχω επίσης πλέξει τις ξέπλεκες πλεξούδες του
κόσμου.

Καθώς το καραβάνι των επιθυμιών μου προχώραγε,
Λαθεμένα θαρρούσα κάθε στροφή που ερχότανε, για τον
προορισμό μου.

Καθώς άρχισα το ταξίδι μου, το σκηνικό άξιζε να το
βλέπεις,
Εκείνοι απ’ τους οποίους έφευγα, έγιναν τόσο ανήσυχοι
όσο και η καρδιά μου.

Η μουσική που έρχεται από τα βάθη της
καρδιάς μου επηρεάζει τις καρδιές των ακροατών,
Το όργανο, μπορεί να είναι λεπτό, αλλά η μουσική σου
που περνάει μέσα από αυτό είναι ακόμη πιο λεπτή.

Γιατί να φταίνε οι πότες για τα γεμάτα λαχτάρα μάτια
τους,
Όταν το ίδιο το κρασί χορεύει τόσο γοητευτικά μέσα στο
κύπελλο;

Ήλπιζα όταν έφτασε ο Οινοχόος
να σβήσει τη δίψα μου.
Αλίμονο, ήρθε και έφυγε,
αλλά η δίψα μου έγινε πιο έντονη.

Ω Οινοχόε, όσοι ήταν από καιρό χωρισμένοι
ας αγκαλιαστούν,
Και μέσω της μέθης της αγάπης σου,
κάνε όλη την ανθρωπότητα αληθινά ανθρώπινη.

Το Φως του Θεού εκδηλώθηκε στη μορφή
του λαμπερού ένδοξου Διδασκάλου,
Αυτός είναι ο καθρέφτης που αντανακλά τον
Αιώνιο Δημιουργό.

Πόσο θαυμάσιο είναι που ο Θεός μιλάει σε μάς μέσω
μιας ανθρώπινης μορφής,
Όμως τριγυρνά αδιόρατος ωσότου Αυτός ο Ίδιος μάς
μυήσει στο Θείο Μυστήριο.

Όποιος δει μια τέτοια Ομορφιά,
μια τέτοια Χάρη προσωποποιημένη,
Ξεχνάει τον εαυτό του και θυσιάζεται στα πόδια σου.

Η φήμη σου σκορπίστηκε σ' αυτό τον κόσμο και στον
άλλο,
Όλοι υμνούν την καλοσύνη σου και φέρνουν τη
σφραγίδα της αγάπης σου.

Ω εκείνοι που ζητούν την επικοινωνία με τον Κύριο,
Έρχονται και βλέπουν τον λαμπερό Διδάσκαλο, γιατί
αυτός είναι ένα με τον Παντοδύναμο Θεό.

Η δόξα και η Χάρη του Χαζούρ έχουν εκδηλωθεί.
Όπου και αν στραφώ, βλέπω το φωτεινό του
πρόσωπο μέσα σε κάθε μόριο και η
καρδιά μου είναι μεθυσμένη από την αγάπη του.

Ο αέρας χορεύει χαρούμενα
και το κύπελλο είναι σε έκσταση,
Γιατί αυτός επέστρεψε με το μήνυμα της άνοιξης.

Ποιος είναι ο Οινοχόος που προκαλεί έκσταση και
ήρθε ανάμεσά μας σήμερα;
Δίνει τη μια κούπα μετά την άλλη από το Ελιξήριο
του Λόγου έτσι ώστε όλοι να πιούν και να
χορτάσουν.

Τα γεμάτα νέκταρ σύννεφα της Θείας Χάρης
απλώθηκαν στον Ουρανό.
Και ο Αγαπημένος του Σύμπαντος ήρθε μεταξύ μας
κυματίζοντας τις μακριές του πλεξούδες.

Και μόνο η παρουσία σου μεταμόρφωσε τόσο αυτή
την κοιλάδα της αγάπης,
Που το πνεύμα μου, ξεφεύγοντας από το σώμα, συγκεντρώνεται
στον τρίτο οφθαλμό.

Ω, ποιανού το όνομα άγγιξε τα χείλη μου;
Αυτό με μέθυσε αν και ούτε άγγιξα ούτε είδα το
κανάτι και το κύπελλο.

Ω, αναζητητές της Αλήθειας, ας σας συγχαρώ,
Γιατί ο Παγκόσμιος Οινοχόος μετά που έρανε τη
Δύση με τα αιώνια του δώρα, επέστρεψε σε μάς
στην Ανατολή.

Καρδιά με καρδιά και ψυχή με ψυχή—
αυτή είναι η αληθινή συνάντηση.
Το προσπέρασμα, το πήγαιν’ έλα, δεν είναι ούτε καν αντάμωμα.

Η νυχτοπεταλούδα ήταν άφωνη και η φλόγα σιωπηλή,
Σ’ ολόκληρη τη συνέλευση ήταν μονάχα δύο που μοιράστηκαν αυτό το μυστικό.

Μια ματιά Χάρης είναι η θεραπεία για όλα τα δεινά του κόσμου.
Αλλά αλίμονο, από πού μπορώ να εξασφαλίσω μια τέτοια ματιά αγάπης;

Είναι η έντονή μου επιθυμία, Ω Ντάρσαν, ότι όταν με θυμούνται,
Η ζωή μου να αναφέρεται με τις ζωές των φωτισμένων μυστικιστών.

Όλη η δόξα στο Θεό που ο Οινοχόος Του δίνει το
κρασί της Αυτογνωσίας.
Αυτός χαρίζει το Φως της Θείας αγάπης,
ας υποκλιθούμε σ' αυτόν γιατί αυτός είναι ο
διαιτητής της μοίρας μας.

Συ κάνεις τις καρδιές μας να ανθίζουν,
Και αγκαλιάζεις τον καθένα σαν δικό σου.

Τα εμπνευσμένα σου λόγια φωτίζουν τη ζωή μας,
και το μήνυμά σου δίνει Θεία ευωδία στο σύμπαν.

Είθε ο δεσμός τής αδελφότητας να μάς ενώσει
όλους μαζί,
Και είθε ολόκληρο το σύμπαν να είναι σε ειρήνη κάτω
από τις προστατευτικές σου φτερούγες.

Προσευχόμαστε να πίνουμε πάντοτε απ' το κύπελλο
της αγάπης σου
Και να ζήσουμε για να γιορτάσουμε την
εκατονταετηρίδα σου.

Είθε αυτή η ταβέρνα να ευλογείται πάντα με την
παρουσία σου,
Προσευχόμαστε στους Διδασκάλους να ζήσεις
αιώνια.

Δίδαξέ με τη τέχνη της ζωής
Που μας κάνει ξένους στις θλίψεις
    του κόσμου, Ω Οινοχόε!

Πάρε από μπροστά μου το κύπελλο και το κανάτι,
Και χάρισέ μου το κρασί που αναβλύζει
    από τα μάτια σου, Ω Οινοχόε !

Γέμισε αυτό το κύπελλο με τη φωτιά της αγάπης σου
Και κάνε την ανησυχία μου πιο
    ανήσυχη, Ω Οινοχόε!

Τους πότες σου χωρίζουν ο ναός και το τζαμί,
Βγάλε τους φραγμούς που τους χωρίζουν Ω Οινοχόε !

Αυτό που ψάχνω δεν μπορεί να αποκτηθεί
    σ' αυτό τον κόσμο,
Χάρισέ μου τη ματιά που ξεκλειδώνει τα μυστικά του
    υπερπέραν κόσμου, Ω Οινοχόε !

Ο κήπος της καρδιάς είναι καψαλισμένος,
    και ο αέρας είναι διψασμένος.
Ω Οινοχόε! άδειασε το ένα κανάτι μετά το άλλο
    στον κόρφο της γης.

Τι σημασία έχει αν ποτέ δεν ξαναβρούμε
τα λογικά μας;
Σήμερα, Ω Οινοχόε, δώσε τόσο όσο μπορούμε
να πιούμε.

Αυτός ο κόσμος μπορεί να μην είναι τίποτα παραπάνω
από ένα διαρκές όνειρο,
Αλλά χάρισε στον Ντάρσαν την πραγμάτωση του
αληθινού σκοπού της ζωής, Ω Οινοχόε !

Αυτό το δάκρυ που τρεμουλιάζει και γυαλίζει στα βλέφαρά σου
είναι ένα άστρο που πέφτει απ' το γαλάζιο ουρανό.
Μια σταγόνα υδράργυρου, που λαμπυρίζει γεμάτο ζεστασιά ή ένα
λαμπερό μαργαριτάρι που αναδύεται από το όστρακό του.

Είναι ένα θέλγητρο που δεσμεύει μαγικά τους θεατές, μια
δροσοσταλίδα που τρέμει πάνω στο ρόδο που ανθίζει την
αυγή.
Είναι ένα φωτεινό μόριο που τ' άγγιξαν οι χρυσές
αχτίδες του ήλιου. Πραγματικά, είναι μοναδικό
και απαράμιλλο στη ζωή.

Του αιώνιου Οινοχόου το δοχείο ξεχειλίζει, και το
δάκρυ σου εκφράζει αιώνια αγάπη και Χάρη.
Η γλυκιά ενθύμηση εκείνων που αγαπάς, παίρνοντας
ζωή από κάθε φλέβα, βγαίνει από τα μάτια σου.

Μεταμορφωμένο σε ανεκτίμητο μαργαριτάρι μέσω
της αλχημείας της αγάπης,
Αυτό το δάκρυ, αυτό το θαυμαστό δάκρυ, φωτίζει το
δρόμο προς την επικοινωνία μας με το Θεό.

Δίνε ασταμάτητα απ’ το δοχείο των ιερών ματιών σου
Και άσε να πιούμε σήμερα όσο τραβά η καρδιά μας, Ω
Οινοχόε!

Είμαι ελεύθερος από κάθε δεσμό και προσκόλληση αυτού
του κόσμου.
Αποκάλυψέ μου τώρα το μυστικό του πέρα κόσμου, Ω
Οινοχόε!

Προσεύχομαι οι μεθυστικές σου ματιές
Να με κάνουν ξένο στον πόνο και στη θλίψη,
Ω, Οινοχόε!

Αν μια πιστή καρδιά είναι η τιμή που ζητάς για τη ματιά
σου της Χάρης,
Πρόθυμα θα το πληρώσω,
Ω Οινοχόε!

Μια έντονη επιθυμία να σε δω με έχει κάνει ανήσυχο,
Βγάλε αυτό το πέπλο από το φωτεινό σου πρόσωπο, Ω
Οινοχόε !

Ο Ντάρσαν σου ήρθε για τη ντάρσαν σου.
Δώσε του το κρασί της ματιάς σου,
Ω Οινοχόε!

Άρχισε να ζεις τη ζωή σου σύμφωνα
με τις προσδοκίες σου,
Και προχώρα προς το στόχο που διάλεξες.

Η ζωή δεν αξίζει να λέγεται ζωή αν δεν
αποδεχτούμε την προαιώνια πρόκληση.
Παίξε πάνω στο όργανο της καρδιάς ακόμη και αν
αυτό είναι σπασμένο.

Αυτός ο κοιμισμένος κόσμος σίγουρα θα ξυπνήσει,
Αλλά πρέπει πρώτα να ξυπνήσεις τις δικές σου
ναρκωμένες ελπίδες και επιθυμίες.

Θα δεις πως ότι παίρνεις για αγκάθια είναι,
πραγματικά, λουλούδια Μόλις κάνεις ένα βήμα στον
κόσμο της πίστης μου.

Αυτός ο ερημικός τόπος θα γίνει ένα λιμάνι,
Αν γεμίσεις τον κόσμο της καρδιάς σου με αγάπη.

Σύντροφοι θα σμίξουν μαζί σου και θα γίνετε καραβάνι,
Αλλά σήμερα πρέπει να προχωρήσεις στο μονοπάτι
μονάχος.

Πρόσφερε το κρασί της αγάπης με την άγια ματιά σου Για
να μεθύσει ο κόσμος παντοτινά.

Αυτή η ζωή θα γίνει πάλι νέα και ωραία
Αν μόνο κοιτάξεις στα μάτια του Θείου Αγαπημένου.

Γιατί να παραπονιέσαι για το σκοτάδι, Ω Ντάρσαν;
Αντί γι' αυτό, φώτισε τη λάμπα της καρδιάς σου.

Οι θεατές που έρχονταν να σε δούνε
Γίνονται οι ίδιοι ένα θέαμα.

Το δάκρυ μου που πέφτει στον ποδόγυρο τού χιτώνα σου,
μπορεί να είναι σήμερα ένα δάκρυ,
Αλλά αύριο, με τη μαγεία της επαφής σου θα γίνει ένα
αστέρι.

Δεν βρίσκουμε πια κανένα ίχνος της εποχής της πίστης.
Αυτό που μια φορά έζησα, μοιάζει τώρα με όνειρο.

Όταν η φλόγα αστράψει απ' το κύπελλο,
μια αχτίδα φωτός θα ξεπηδήσει,
Αλλά όταν τα μάτια μου συναντούν τα μάτια του Οινοχόου,
θα ανατείλει η μέρα.

Δεν θα υπάρχουν ούτε δάκρυα στα μάτια μου, ούτε
παράπονα στα χείλη μου,
Στο εξής, θα βρω νέους τρόπους
για να εκφράσω τις επιθυμίες της καρδιάς μου.

Τετράστιχα

Δεν μπορούσα να βρω ούτε χαμόγελα στα άνθη,
ούτε Φως στ' άστρα,
Ωσότου να σε συναντήσω, Ω Αγαπημένε, η χαρά δεν
υπήρχε πουθενά.

Τα χτυπημένα απ' το φθινόπωρο μονοπάτια ξαφνικά
άνθισαν και λουλούδισαν,
Σ' όποια κατεύθυνση και να στραφεί ο Αγαπημένος υπάρχει
μονάχα άνοιξη εκεί.

Εκείνη η μοναδική νύχτα που πέρασα στη
συνάθροισή σου,
Ήταν η εκπλήρωση της λαχτάρας μιας ολόκληρης
ζωής.

Κάθε κόκκος άμμου της ερήμου είναι
ένας καθρέφτης.
Μέσα στις άπειρες αντανακλάσεις σου
οι τρελοί λάτρες σου έχουν χαθεί.

Ω αληθινή ζωή των ονείρων μας, όποιος άφησε το
υπνοδωμάτιό σου με τους μυριάδες καθρέφτες
Το έκανε αυτό με μάτια που χάσανε
για πάντα τον ύπνο τους.

Χάθηκα τελείως στις κλεφτές ματιές
του Αγαπημένου,
Ω φίλε, πες μου πώς μοιάζει,
γιατί εσύ τουλάχιστον θα τον έχεις δει.

Άκουσα πως είσαι ο Μεσαίας των
Μεσσιών,
Όμως είναι παράξενο που δεν γιατρεύεις
εκείνους που υποφέρουν από αγάπη.

Μήπως ακούω κάποιον ήχο;
Είναι τα βήματα του Αγαπημένου;
Ή μήπως ξεγελάστηκα
από τους χτύπους της καρδιάς μου;

Αγάπη είναι το όνομα για την αδιάκοπη
ανησυχία της καρδιάς,
Αυτή η ατέλειωτη λαχτάρα είναι το
σύμβολο της ζωής μου.

Κι αν μια χαρά στο δρόμο μου ερχότανε
εφήμερη αποδειχνότανε
Μα κάθε θλίψη που έπαιρνα
παντοτινή φαινότανε.

Όλ' η δόξα στον Αγαπημένο
που μού κάνε κομμάτια την καρδιά
Οι νότες απ' το σπάσιμό της
γλυκάνανε της νύχτας τη σιγαλιά!

Δεν έχω κανένα φίλο
εκτός τον Αγαπημένο μου Δεν έχω
καμιά δουλειά εκτός την αγάπη του.

Καθώς η ομορφιά των ματιών του Αγαπημένου
έπιασε το φως των δικών μου
Έγινε ακόμη πιο λαμπερή
και πιο ακατανίκητη.

Με κάθε πνοή πρέπει να υποκλίνομαι
στον Αγαπημένο μου
Γιατί οφείλω τη ζωή μου
στη Χάρη του.

Τα πρώτα σονέτα

Το Κοριτσάκι
που Παίζει με τις Κούκλες

Η καρδιά μου χαιρετά την αθωότητά σου, η φωνή
σου είναι αυτή του Υπερπέραν.
Τα λόγια σου είναι μια αστραπή που καίει την
ψευτιά.
Η έκφρασή σου είναι μια συμφωνία αποκάλυψης.
Τα μελωμένα χείλη σου είναι η πηγή του Νερού της
Ζωής.

Τα μάτια σου είναι δυο κούπες που ξεχειλίζουν, τα
βραχιόλια στα πόδια σου κουδουνίζοντας
παίζουν Θεία χορευτική μουσική.
Η λεπτότητα του ρόδου είναι στα μάγουλά σου
και η κορμοστασιά σου είναι όμορφη σα λουλούδι.
Είσαι όλο χαρά, πέρα από φήμη ή δυσφήμιση και
φτερουγίζεις τριγύρω σαν πεταλούδα.
Λικνίζεσαι σαν το γεμάτο άνθη κλωνάρι
και χοροπηδάς και χορεύεις σαν μαριονέτα.

Το αγνό και φωτεινό πρόσωπό σου είναι ένα φεγγάρι
    που καθρεφτίζει την άνοιξη της ζωής.
Το παιχνίδισμά σου είναι αξέχαστο,
    αν δυσαρεστηθείς πρέπει να σε καλοπιάσουν με
    αγάπη.
Σαν ένας άσπιλος κύκνος μέσα στο νερό,
    είσαι ξέγνοιαστη από τις ανησυχίες του κόσμου, και
    πλημμυρίζει στο πρόσωπό σου της σεμνότητας το
    χρώμα το ροδαλό.
Μόνο ο Θεός γνωρίζει αν είσαι ένα πνεύμα του
    παραδείσου ή μια νεράιδα από το Ιερό Βουνό.

Σύ έπαιζες κάποτε με τις κούκλες
    και σύντομα θα παίζεις με τις καρδιές.
Ο χρόνος περιμένει ανυπόμονα τη μεθυστική και
    λουλουδιασμένη νιότη σου.

Βλέποντας ένα Νεαρό Κορίτσι να κουβαλάει Νερό από το Πηγάδι

Είναι σούρουπο, η ώρα που η μέρα κι η νύχτα αγκαλιάζονται
Το ηλιοβασίλεμα παίζει τη μουσική του ποικιλόχρωμα.
Μια ομορφιά με πρόσωπο τουλίπας πλησιάζει το σπιτικό της,
μια στάμνα στο κάθε χέρι της και μια τρίτη στέφει το κεφάλι της.
Είναι σαν να κινείται το καραβάνι της φιλαρέσκειας και της απλότητας.

Ένα όμορφο πέπλο, σαν του λάτρη το μπράτσο, τυλίγει το σβέρκο της.
Οι φιδίσιες πλεξούδες της, σαν κλαδιά που
ανεμίζουν στην αύρα, τα μάγουλά της φιλούν
και τυλίγουν στα δίχτυα τους την καρδιά
Τα λαμπερά μάγουλά της είναι πιο φωτεινά
απ᾽ το λυκόφως· όλο χαμόγελα, σιγοτραγουδά
έν᾽ απαλό σκοπό.
Στα παιχνιδιάρικα βήματά της η φύση ανθίζει και λουλουδίζει.

Ω αργυρόκορφη, με μαγικά μάτια, εκστατική νιότη,
Ο ίδιος ο ήλιος, βλέποντας τη μαγευτική ομορφιά σου,
χαμήλωσε και κρύφτηκε πίσω απ᾽ το λόφο.

Άλλα Ποιήματα

Στον Αγαπημένο για την Πρωτοχρονιά

Ας σου φέρει ο Νέος Χρόνος κάθε ευτυχία
και ευημερία.
Είθε μια αχτίδα νέας ελπίδας να αφυπνιστεί σε κάθε κοιλάδα
κι' η ψυχή του περιβολιού ν' αφυπνίσει κάθε δάσος και
έρημο.
Είθε το πάθος σου, ο ζήλος, η καρδιά και
το όραμά σου να υπερβούν τους ορίζοντες
των ονείρων σου.
Ας λάμπει πάντα η σημαία της καλής μοίρας σου και να 'ναι ο
αγγελιοφόρος των ευλογιών της Θείας Πρόνοιας.
Και είθε η έντονη επιθυμία της αγάπης σου
να παραμένει παντοτινά ζωντανή.

Είθε κλεφτές ματιές μιας νέας αποφασιστικότητας να λάμπουν
μέσ' απ' τα μάτια σου
Και είθε το κύπελλό σου να ξεχειλίζει απ' το πολύχρωμο
κρασί της έκστασης.
Όταν ο κόσμος ακούσει το μήνυμά σου της αγάπης και της
φιλευσπλαχνίας,
Οι φλόγες του πολέμου θα μεταμορφωθούν σε άνθη ειρήνης
Και αυτή η ζωή μας θα γίνει ένας ανθόσπαρτος κήπος.

Χαιρετισμός σε Σένα, Ω Νέε Χρόνε

Αυτή η στιγμή του χρόνου έχει το μήνυμα του ποιητή
στα χείλη της:
Ας γίνει αυτός ο κόσμος ένας ναός αγάπης και ειρήνης.
Ας φωτίσουν τον κόσμο η αγάπη και η Αλήθεια Και οι
ενάντιοι της ειρήνης ν' αφυπνιστούν στο Φως της. Αυτή η ιερή
γη του Θεού έχει ποδοπατηθεί απ' το φορτίο της καταπίεσης.
Η ζωή δεν είναι ένα σπαθί λερωμένο με το αίμα του μίσους,
Είν' ένα κλαδί γεμάτο με τ' άνθη της αγάπης και της
φιλευσπλαχνίας.

Η ίδια η ζωή ανησυχεί για την ειρήνη του κόσμου,
Ας υλοποιηθεί το ευγενικό της όνειρο.
Είθε ο κήπος να φωτιστεί από αλλεπάλληλα κύματα Φωτός.
Είθε ο πλούτος της αγάπης να γίνεται μεγαλύτερος και
μεγαλύτερος και να πλουτίσει κάθε καρδιά.

Αυτό είναι του ποιητή το μήνυμα στα χείλη ετούτης της
χρονικής στιγμής.
Χαιρετισμός σε σένα, Ω Νέε Χρόνε.
Χαιρετισμός σε σένα, Ω Νέε Χρόνε.

Παντού η επιθυμία αυξάνεται και μεγαλώνει για να
σφυρηλατήσει ένα μέλλον φωτεινό.
Η ίδια η ανθρωπότητα πορεύεται προς τον ονείρων της το
στόχο.
Η ζωή αναζητά να βρει αυτό το χαμόγελο της χάρης που
τώρα ακτινοβολεί απ' το μέτωπο του χρόνου
Τι είναι αυτό το λαμπερό χαμόγελο στα μάγουλα της γης;

Είναι το πάθος για των ανθρώπων την ενότητα κι' αγάπη.

Αυτό είναι του ποιητή το μήνυμα στα χείλη τούτης της
χρονικής στιγμής.
Χαιρετισμό σε σένα, Ω Νέε Χρόνε
Χαιρετισμό σε σένα, Ω Νέε Χρόνε.

Πύργος Σοφίας

(ένα ποίημα για τον Βούδα)

Όταν οι άνθρωποι εκμεταλλεύονται πνευματικές αξίες για
εγκόσμια κέρδη,
Κάνοντας τες όργανα για να εξυπηρετήσουν υλικούς σκοπούς, Τότε
φωνάζει η γη με μένος των στοιχείων, διαμαρτυρόμενη
για την επίθεση του ανθρώπου.

Όταν δεν υπάρχει κανένας ζωντανός δεσμός μεταξύ του λάτρη
και του λατρευόμενου Και οι άνθρωποι εντρυφούν στην ερημιά
του αισθησιασμού, Γιορτάζοντας το πανηγύρι της
βαρβαρότητας,
Ο κόσμος βυθίζεται μέσα σ' ένα πυκνό σκοτάδι.
Τότε η λάμπα που άναψε απ' τον Απόστολο της Ειρήνης
Σκορπίζει φως σ' ολόκληρο τον ορίζοντα
Και το φως του φεγγαριού απλώνει ένα χαλί πάνω στη γη.
Οι καθρέφτες αρχίζουν ν' αντανακλούν φως σε κάθε μεριά.
Κοιτάζοντας, ντρεπόμαστε για τις δικές μας αντανακλάσεις.

Όταν το αχαλίνωτο μυαλό του ανθρώπου
Μειώνει τη θρησκεία σ' απλώς και μόνο ένα παιχνίδι,
Τότε η σοβαρότητα της Αγάπης φέρνει τη Νέμεση*.
Ο άνθρωπος είναι παγιδευμένος σ' ένα αυτοδημιουργούμενο ιστό,
Ένας φυλακισμένος, που γίνεται σκλάβος της δεισιδαιμονίας.
Μετά έρχεται μια παντοτινά αντιμαχόμενη ψυχή
Καταστρέφοντας όλες τις παραδεκτές ψευδαισθήσεις,
Ανάβοντας κεριά σε κάθε μονοπάτι.

(Νέμεσης = Θεία Δίκη)

Μια καρδιά πάλλει μέσα σε κάθε μόριο Η ατμόσφαιρα αναπνέει
και ακόμη και η σκόνη έχει ζωή.
Βάδιζε ελαφρά μήπως και πληγωθεί καμιά καρδιά Κι' ανέπνεε απαλά, χωρίς να ενοχλείς κανένα πλάσμα.

Μην ψάχνεις για θρησκεία στους ουρανούς,
Γιατί αυτή η μεγάλη ψυχή κατέβηκε από ψηλά, για χάρη
του ανθρώπου, πάνω σ' αυτή τη γη,
Για να σώσει τις ψυχές που σπαρταρούν από αγωνία,
Αφού τις ενώσει μεταξύ τους.

Πόλεμος είν' ένα άλλο όνομα για φυσική κυριαρχία.
Όλες οι νίκες, οι θρίαμβοι, οι κατακτήσεις και οι επιτυχίες.
Είναι εφήμερες σκιές σύννεφων που τρέχουν,
Ξανά καυτερός ήλιος και γη που καίει,
Χωρίς σκιά ή δροσιά για τις ανήσυχες ψυχές.

Ω άκαμπτοι θεοί, δείξτε φιλευσπλαχνία
για τις πληγές των βασανισμένων, που αιμορραγούν.
Και βάλτε θεραπευτικό βάλσαμο πάνω τους.
Δυνάμεις του σκοτεινού πολέμου, αλλά για ποιο σκοπό;
Πώς μπορεί τέτοιο σκοτάδι να φέρει την αυγή;
Συγκεντρωθείτε όλοι κάτω απ' αυτή τη σημαία της ειρήνης. Όχι,
όχι μια σημαία αλλά ένας τρούλος φωτός,
Που υψώθηκε από το σοφό Βούδα, για πάντα,
Με τα αγνά του χέρια, δίνοντας φως αιώνιο.

Αυτός ο πύργος του φωτός δεν μπορεί ποτέ να καταστραφεί,
Αυτό το φως θα συνεχίσει να φωτίζει την ανθρώπινη καρδιά παντοτινά.

Από το ποίημα «Η Κραυγή της Ψυχής»

Δεν είμαστε παρά σταγόνες από την ίδια πηγή της Θείας Ομορφιάς.
Δεν είμαστε παρά κύματα στο μεγάλο ποταμό της ζωής.

Είμαστε διαφορετικά λουλούδια στον Κήπο του Κυρίου,
Που συγκεντρώθηκαν στην ίδια κοιλάδα του Φωτός.

Εμείς που κατοικούμε πάνω σ' αυτή τη γη ανήκουμε σε μια ανθρωπότητα.
Δεν υπάρχει παρά ένας Θεός και μεις είμαστε παιδιά Του.

Ας προχωρήσουμε για να ξεπεράσουμε τις καταιγίδες της διαμάχης.
Ας προχωρήσουμε να ανάψουμε τη λάμπα της Παγκόσμιας Αγάπης.

Ας ανθίσει μέσα στις καρδιές μας ο λωτός των ανανεωμένων φιλοδοξιών
Και αυτοί που είναι από καιρό χωρισμένοι ας αγκαλιάσουν ο ένας τον άλλον.

Αν η αγάπη ξανανάψει μέσα στα στήθη μας,
Αυτή η ζωή θα ξαναβρεί την ομορφιά και τη νιότη της.

Πόσο διάστημα μπορεί το σκοτάδι της διαμάχης να σκεπάζει τη γη;
Το ανθρώπινο πνεύμα σύντομα θ' αφυπνιστεί και το φως της ημέρας θα φωτίσει κάθε καρδιά.

3

Αγάπη σε κάθε βήμα

από τον Ντάρσαν Σινγκ

Αγάπη σε κάθε βήμα

ΤΟ ΓΚΑΖΑΛ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ μορφή λυρικής ποίησης στην Περσική και Ουρδική γλώσσα. Ο όρος ο ίδιος προέρχεται από την ίδια πηγή όπως η λέξη «γαζέλα». Προσπαθεί να μιμηθεί την όμορφη και γεμάτη χάρη χοροπηδηχτή κίνηση της συνονόματής του. Κάθε στίχος περικλείει μέσα του ένα ολόκληρο κόσμο έννοιας. Και στο καλύτερό του, το γκάζαλ επιδεικνύει μεγάλη συγκέντρωση έκφρασης και ελευθερία κίνησης. Οι συγγραφείς τού γκάζαλ έχουν χρησιμοποιήσει παραδοσιακά την ανθρώπινη αγάπη σαν κύριο θέμα τους. Αλλά σποραδικά το γκάζαλ και οι τύποι του έχουν χρησιμοποιηθεί για να εκφράσουν μυστικιστικές εμπειρίες.

Ο μυστικισμός ασχολείται με την πραγματικότητα. Δεν είναι παιδί της φαντασίας. Η ποίησή μου γεννιέται από τις προσωπικές μου εμπειρίες. Πίσω από κάθε λέξη υπάρχει κάποιο γεγονός, κάποιο επεισόδιο, που μου έκανε βαθιά εντύπωση. Ας το απεικονίσω αυτό με ένα από τα γκάζαλ μου. Αυτό αρχίζει με τον ακόλουθο στίχο:

Οποτεδήποτε ταξίδεψα από τη γη στο
γαλαξία
Συνάντησα αγάπη σε κάθε βήμα και
ομορφιά σε κάθε βλέμμα.

Μιλάω εδώ για την πρώτη μου γεύση τού νέκταρ της αγάπης, όταν ήμουν ένα παιδί μόλις πέντε χρονών. Γεννήθηκα σε μια οικογένεια με πνευματικά φορτισμένη ατμόσφαιρα. Από τη στιγμή που άνοιξα τα μάτια μου απολάμβανα μακαριότητα και ειρήνη που πολλοί δεν την νιώθουν σ' ολόκληρη τη ζωή τους. Ο πατέρας μου, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι, ήταν πνευματικά πολύ εξελιγμένος και τέσσερα χρόνια πριν τη γέννησή μου άρχισε να βλέπει στους διαλογισμούς του τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι, που θα γινόταν αργότερα Διδάσκαλός του και δικός μου.

Έτσι, μεγάλωσα μέσα σ' ένα σπίτι που ήταν φορτισμένο με μυστικιστική έκσταση. Ήμουν τριών χρονών όταν ο πατέρας μου συνάντησε τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι και πήρε μύηση. Θυμάμαι πως οι γονείς μου κάθονταν σε διαλογισμό το πρωί. Καθόμουν και εγώ δίπλα τους και προσπαθούσα να τους μιμηθώ.

Μερικές μέρες πριν να κλείσω τα πέντε μου χρόνια πήγα στο μεγάλο Χαζούρ και του ζήτησα να μου δώσει Νάαμ. Η λέξη «Νάαμ» σημαίνει συγχρόνως τον Ιερό Λόγο και την πνευματική μύηση. Αλλά υπάρχει και μια άλλη λέξη στα Ουρδικά και στα Παντζάμπι που προφέρεται περίπου το ίδιο και αυτή είναι η «ινάαμ» ή ανταμοιβή. Όταν ζήτησα το Νάαμ ο μεγάλος Χαζούρ φώναξε να του φέρουν μερικά γλυκά και μου τα έδωσε σαν το ινάαμ μου. Ένιωσα πολύ ευτυχισμένος, πήρα αυτά τα γλυκά και έφυγα. Αλλά όταν έβγαινα από το σπίτι, με το ένα πόδι μέσα από το κατώφλι και το άλλο έξω, ξαφνικά σταμάτησα. Είπα στον εαυτό μου, «Αυτό δεν είναι το ίδιο Νάαμ που έδωσε στον πατέρα μου, που κάθεται για διαλογισμό. Αυτά τα γλυκά μπορεί να τα φάει κανείς οποιαδήποτε ώρα», Έτσι έτρεξα πίσω στον Χαζούρ και του είπα, «Κύριε, σε παρακαλώ δώσε μου το ίδιο Νάαμ που έδωσες στον πατέρα μου». Αυτός μου χαμογέλασε με τον πιο μαγευτικό τρόπο. Όταν ο

Χαζούρ χαμογελούσε, ήταν σαν να χαιρόταν ολόκληρη η πλάση και τα μπουμπούκια άνθιζαν. Αυτός είπε, «Εντάξει, αγαπητέ μου γιε, έλα το απόγευμα και θα έχεις το Νάαμ που θέλεις».

Την καθορισμένη ώρα πήγα στο δωμάτιό του. Καθόταν στην καρέκλα του και μου ζήτησε να καθίσω μπροστά του. Μου έδωσε μια γεμάτη αγάπη ματιά και άρχισα να συγκεντρώνομαι στο τρίτο ή στο μοναδικό μάτι. Υψώθηκα πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και άρχισα να έχω εμπειρίες Φωτός και Ήχου. Με ρώτησε τι έβλεπα και όταν του είπα ότι έβλεπα τα άστρα, είπε, «Αυτό είναι αρκετό για τώρα». Ήμουν ανεξήγητα ευτυχισμένος, μεθυσμένος, συνεπαρμένος και ήμουν εκτός εαυτού από χαρά. Όταν έφυγα από το δωμάτιό του, έτρεξα να συναντήσω τον πατέρα μου, που στεκόταν στην άλλη άκρη της αυλής. Έτρεξα προς εκείνον και γεμάτος ενθουσιασμό, είπα: «Bauji (Πατέρα), Bauji, μου δόθηκε το Νάαμ μέχρι το στάδιο των άστρων, εσύ μέχρι που έχεις πάρει το Νάαμ;»

Αυτή ήταν η πρώτη μου γεύση από το Νέκταρ της πνευματικότητας. Μετά, με τη Χάρη του, συχνά υψωνόμουν πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και έβλεπα τα άστρα και άλλα ουράνια σώματα εσωτερικά. Αναφέρομαι σ' αυτό σ' εκείνον το στίχο.

Ένας άλλος από τους στίχους μου είναι:

Ω ανήσυχη καρδιά, έλα, ας κλάψουμε,
ας σφαδάζουμε από πόνο,
Γιατί να σκεφτόμαστε τώρα για ύπνο;
έχουμε μια νύχτα που δεν γνωρίζει αυγή.

Υπάρχουν πολλά στάδια στο πνευματικό ταξίδι. Στην αρχή φαίνεται ότι είναι εύκολο, ότι είναι ένα μονοπάτι σπαρμένο με ρόδα και γεμάτο χαρά, ομορφιά και έκσταση. Δεχόμαστε την μια ματιά Χάρης μετά την άλλη ωσότου να ξεχάσουμε σχεδόν τον εαυτό μας και τον κόσμο. Στα πρωταρχικά στάδια συνήθως δεχόμαστε πολύ την προσοχή του Διδασκάλου και αυτό σχεδόν μας κακομαθαίνει. Αλλά καθώς προοδεύουμε στο μονοπάτι, αρχίζουμε να νιώθουμε τον πόνο, την αγωνία και την ανησυχία της

αγάπης. Ο Αγαπημένος αρχίζει να παίζει κρυφτούλι μαζί μας. Μερικές φορές δεχόμαστε περισσότερη προσοχή, μερικές φορές λιγότερη. Μερικές φορές είμαστε σε μακαριότητα και μερικές φορές πονάμε. Αυτή η φάση είναι μια άλλη άποψη της ζωής τού αφοσιωμένου. Όταν δεν μπορούμε να δούμε το Διδάσκαλό μας στο φυσικό επίπεδο, η λαχτάρα και η υπερεπιθυμία γίνονται όλο και πιο έντονες. Περιμένουμε τον Αγαπημένο. Αλλά ο Αγαπημένος φαινομενικά μας ξεφεύγει. Θέλουμε να έχουμε μια κλεφτή ματιά του Αγαπημένου, αλλά οι εγκόσμιες συνθήκες είναι τέτοιες που αυτή η επιθυμία δεν εκπληρώνεται. Καθώς ο καιρός περνά γινόμαστε όλο και πιο ανήσυχοι. Όταν είμαστε σ' αυτή την κατάσταση, η καρδιά μας μπορεί να παρομοιαστεί με τον υδράργυρο, που ποτέ δεν μένει ακίνητος. Σ' αυτή την κατάσταση του βασανιστηρίου, η καρδιά μας λιώνει και αναβλύζει από τα μάτια. Στην αρχή, η αγωνία μας μπορεί να υγράνει τις βλεφαρίδες μας ή ακόμη και να κυλήσει σαν δάκρυα. Αυτά τα ανεκτίμητα μαργαριτάρια, όμως, προδίδουν στον κόσμο το μυστικό της αγάπης μας. Καθώς προχωράμε, τα μάτια μας εξακολουθούν να βουρκώνουν, αλλά τα δάκρυά μας παραμένουν αόρατα.

Ο Percy Bysshe Shelley (ο ποιητής Σέλλεϋ) έχει πει, «Τα πιο γλυκά τραγούδια μας είναι εκείνα που λένε για τις πιο θλιβερές σκέψεις». Αυτά έρχονται από τα βάθη της καρδιάς μας, τα βάθη της ψυχής μας και συγκινούν τις καρδιές εκείνων που τα ακούν. Τέτοιος είναι ο πόνος και η αγωνία μας, που δεν μπορούμε να κοιμηθούμε.

Όπως είπα σε έναν στίχο:

Ω αληθινή ζωή των ονείρων μας, όποιος
άφησε το υπνοδωμάτιό σου με τους μυριάδες
καθρέφτες,
Το έκανε αυτό με μάτια που για πάντα
έχασαν τον ύπνο τους.

Ένα άλλο από τα ποιήματά μου είναι:

Η μουσική που έρχεται από τα βάθη της καρδιάς μου
επηρεάζει την καρδιά των ακροατών.
Το όργανο μπορεί να είναι λεπτό,
αλλά η μουσική σου που περνά μέσα από αυτό
είναι ακόμη πιο λεπτή.

Αυτός ο στίχος γράφτηκε όταν ξαφνικά έγινα διάσημος σαν ποιητής. Αυτό συνέβη σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα που ακόμη και οι φίλοι μου της λογοτεχνίας έμειναν κατάπληκτοι. Πολλοί ρώτησαν ποια ήταν η αιτία που απέκτησα την εύνοια του κοινού τόσο γρήγορα. Αυτός ο στίχος ήταν η απάντησή μου.

Το μυστικό της επιτυχίας μου δεν βρίσκεται στο όχημα της έκφρασης. Δεν είναι για την ποιητική μου έκφραση, το ρυθμό, την παρήχηση ή τις άλλες ποιητικές τεχνικές. Ο στίχος υποδηλώνει, πραγματικά, ότι το όργανο της έκφρασης είναι ελαττωματικό. Μια φλογέρα που έγινε από καλάμι ή μπαμπού μπορεί να έχει μερικές ατέλειες, όμως η μουσική που ρέει μέσα απ' αυτήν μπορεί να είναι άψογη. Παρόμοια, το όργανο μπορεί να είναι ελαττωματικό, αλλά η μουσική που περνάει μέσα από αυτό είναι η Θεία Μουσική του Διδασκάλου. Είναι η Ουράνια Μουσική, η Αρμονία όλων των αρμονιών.

Όλ' η δόξα ανήκει στον Αγαπημένο
που μού 'κάνε κομμάτια την καρδιά,
Οι νότες απ'το σπάσιμό της γλυκάνανε της νύχτας τη
σιγαλιά!

Η Χάρη του Αγαπημένου μπορεί να είναι με τη μορφή έκστασης και μακαριότητας ή με τη μορφή πόνου και βασανιστηρίου. Γενικά παραπονιόμαστε ότι ο Αγαπημένος κομματιάζει την καρδιά μας. Αλλά κάνοντας έτσι, μας έχει χαρίσει ένα δώρο. Είναι νύχτα και υπάρχει τέλεια ησυχία. Το σπάσιμο της καρδιάς μας,

όμως παράγει μια μουσική που γλυκαίνει τη σιωπή της νύχτας. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ο αφοσιωμένος έχει την εμπειρία της Χάρης του Αγαπημένου.

Ξεκίνησα στη χαραυγή του χρόνου και
τώρα πλησιάζω στη δύση του.
Αυτή η ζωή είναι μικρή, αλλά το
ταξίδι μου της αγάπης ήταν μακρύ.

Αυτός δεν είναι παρά μόνον ένας στίχος, όμως, περικλείει την ύπαρξή μας από τη χαραυγή του χρόνου. Η τωρινή μου ζωή μπορεί να είναι σύντομη, αλλά η ιστορία της ατομικής μου ύπαρξης άρχισε αιώνες πριν, όταν ο Θεός αποφάσισε να γίνουν πολλοί από Έναν. Η ψυχή, μιας και χωριστεί από το Δημιουργό της, δεν βρίσκει ησυχία ωσότου να επιστρέψει στο Σπίτι της. Πρέπει να ζήσει αμέτρητες ζωές. Αν ο χωρισμός της ψυχής από τον Δημιουργό της αντιπροσωπεύεται από την χαραυγή του χρόνου, τότε η τωρινή, σύμφωνα με τον ποιητή μπορεί να αναφερθεί σαν το δειλινό του χρόνου. Το ταξίδι είναι πραγματικά ένα μακρύ ταξίδι και τελειώνει μόνον μετά που φαίνεται ότι είναι μια αιωνιότητα λαχτάρας και νοσταλγίας. Η ψυχή υπερλαχταρούσε να αποκτήσει διαρκή ειρήνη, ηρεμία και μακαριότητα. Μια προσευχή αναβλύζει από την καρδιά και την ψυχή του ποιητή. Κραυγάζει στον Κύριο της Ταβέρνας να του χαρίσει αυτό το Θεϊκό κρασί που φέρνει την Ένωση της ψυχής με το Δημιουργό.

Τα πετάγματα μέσα στην έκταση αυτής της απέραντης
Δημιουργίας μια μέρα θα τελειώσουν.
Ο άνθρωπος, όταν τελείως εξουθενωθεί, τελικά θα
επιστρέψει σε Σένα, Ω Κύριε.

Στον τομέα της τεχνολογίας έχουμε κάνει θεαματική πρόοδο. Αλλά δεν είναι παράξενο ότι αν και έχουμε φτάσει στο φεγγάρι, δεν έχουμε φτάσει στην καρδιά του γείτονά μας; δεν ξέρουμε αν οι

αδερφοί ή οι αδερφές μας στη διπλανή πόρτα σφαδάζουν από πόνο μέσα στην καρδιά της νύχτας ή αν πεθαίνουν από πείνα. Ούτε μπορέσαμε να φέρουμε ειρήνη και αρμονία στον πλανήτη μας.

Θεωρούμε τον εαυτό μας σαν σώμα και νου, αλλά στην πραγματικότητα το σώμα και ο νους παίρνουν ζωή και συντηρούνται από την ψυχή. Το πνεύμα είναι μια σπίθα του Θείου Δημιουργού, ενώ το σώμα και ο νους ανήκουν στον γήινο κόσμο. Η ψυχή, έχοντας ταυτιστεί με αυτά, ψάχνει να βρει πληρότητα με την υλική πρόοδο. Αλλά πώς μπορεί μια σπίθα του Απείρου να βρει διαρκή ειρήνη και ευτυχία στην ένωση με το περιορισμένο; δεν έχει σημασία τι κάνουμε, δεν έχει σημασία πόσο θεαματικά είναι τα επιτεύγματά μας και η τεχνολογική μας πρόοδος, δεν βρίσκουμε ανάπαυση ή χαρά.

Οποτεδήποτε έρχεται μεταξύ μας ένας άγιος ή ένας προφήτης, μας αφυπνίζει από τον ήσυχο ύπνο μας. Μας διδάσκει πώς να αναλύσουμε την ψυχή μας και να τη διαχωρίσουμε από το σώμα και το νου μας. Είναι μέσω ενός Θεανθρώπου που μπορούμε να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να ενωθούμε με το Δημιουργό. Δεν είναι με το να πετάμε όλο και πιο μακριά στο εξωτερικό διάστημα, αλλά με το να μπούμε μέσα μας και να διασχίσουμε το εσωτερικό διάστημα, που μπορούμε να λύσουμε το μυστήριο της ζωής και να αποκτήσουμε αληθινή ευτυχία.

Μια εξαγνισμένη καρδιά παίρνει περισσότερο φως
από την αγάπη,
Παρά από την ομορφιά που βλέπουν τα μάτια.

Συναντάμε δύο τύπους ευεργετών σ' αυτόν τον κόσμο. Υπάρχουν οι Θεάνθρωποι που μας χαρίζουν την αιωνιότητα. Αυτοί φέρνουν μαζί τους από το Δημιουργό ανείπωτους θησαυρούς πνευματικότητας και τους μοιράζουν και με τα δυο τους χέρια. Παραβλέπουν τα λάθη και τις αμαρτίες μας και μάς χαρίζουν το δώρο της ιερής μύησης. Αντικαθιστούν το σκοτάδι μέσα στην καρδιά και στην ψυχή μας με τη φώτιση. Μας βοηθάνε να πετάξουμε μέσα

από ανώτερες περιοχές συνειδητότητας για να φτάσουμε στον απώτατο στόχο μας, την επίτευξη της ένωσης με το Θεό.

Υπάρχει ένας άλλος όμιλος, που αποτελείται από φαινομενικούς ευεργέτες, των οποίων η φωτεινή λάμψη τους μπορεί να τραβήξει την προσοχή. Αλλά ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός. Αυτοί είναι σαν τους πολυέλαιους μέσα σε ένα παλάτι που δίνουν το φως τους σε λίγους διαλεχτούς. Ζούνε μέσα στην άνεση και δεν έχουν να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της εποχής. Είναι ευτυχισμένοι όταν εκείνοι που ωφελούνται υλικά από αυτούς τους κατακλύζουν με επαίνους.

Αντίθετα, ένας Θεάνθρωπος είναι σαν μια λάμπα που καίει στην άκρη του δρόμου, που έχει να αντιμετωπίσει καταιγίδες, βροχές και άγριους ανέμους. Δεν έχει την προστασία που απολαμβάνει ο πολυέλαιος μέσα στο παλάτι. Το φως του πολυέλαιου είναι μόνον για ένα περιορισμένο όμιλο ανθρώπων. Αλλά το φως του Θεανθρώπου είναι για όλους. Τίποτα δεν μπορεί να σβήσει την αθάνατη φλόγα του και δίνει φως στον κάθε ταξιδιώτη. Δεν κάνει κανένα διαχωρισμό μεταξύ εκείνων που τον γνωρίζουν και εκείνων που είναι ξένοι. Ο καθένας που έρχεται σε επαφή μαζί του δέχεται το δώρο του.

Ένας Αληθινός Διδάσκαλος δεν ανήκει σε καμιά θρησκεία, σε κανένα έθνος. Ανήκει σε όλη τη Δημιουργία. Όπως ο Καμπίρ, ζει σύμφωνα με το ρητό, «Όσο αναπνέεις, δίνε, δίνε και δίνε». Αυτός θυσιάζεται ολοκληρωτικά και παίρνει πάνω του το κάρμα μας. Υποφέρει για χάρη μας. Αυτός είναι ο αληθινός φίλος και ο ευεργέτης του ταξιδιώτη.

Αν θέλουμε να καταλάβουμε την πνευματικότητα και την αγάπη, μπορούν να συνοψιστούν σε μια λέξη: Διδάσκαλος. Αν περάσουμε μέσα από τις σελίδες της ιστορίας βλέπουμε πώς οι άγιοι υπέφεραν για χάρη μας. Ο Χριστός καρφώθηκε πάνω στο Σταυρό. Ο Σαμς-ι-Ταμπρίζ γδάρθηκε. Ο πέμπτος Γκουρού των Σικχ, ο Γκουρού Αρτζάν Ντερ, κάηκε ζωντανός πάνω σε μια σιδερένια πλάκα. Η ιστορία της Θείας αγάπης είναι μια ιστορία θυσίας.

Ένας από τους στίχους μου είναι:

Ω, άνθρωποι της λαγνείας, προσέξτε μην τύχει
και μπείτε σ'αυτή τη γη της αγάπης,
Εδώ θα βρείτε μόνο το σταυρό και την αγχόνη.

Ένας Θεάνθρωπος έρχεται για να βοηθήσει τις ψυχές που λαχταρούν να επιστρέψουν στο Δημιουργό τους. Καθώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι έλκονται προς εκείνον, βλέπουμε ότι δυστυχώς μερικοί πάνε σ' αυτόν απλά και μόνο για εγκόσμιους σκοπούς. Αυτός ο στίχος απευθύνεται σ' αυτούς. Η πνευματικότητα είναι ένα μονοπάτι στο οποίο τελικά αποκτάμε αιώνια μακαριότητα. Αλλά δεν είναι ένα εύκολο μονοπάτι. Είναι γεμάτο από λαχτάρα και αγωνία. Εκείνοι που πάνε σε έναν άγιο αναζητώντας υλικά κέρδη έχουν παρανοήσει την αληθινή φύση της αποστολής του Θεανθρώπου. Είναι μόνον όταν είμαστε προετοιμασμένοι να θυσιάσουμε τις εγκόσμιες επιθυμίες μας που μπορούμε να προοδεύσουμε πνευματικά.

Όλοι οι τόποι λατρείας είναι σύμβολα του Ενός
Αγαπημένου
Σκύψε το κεφάλι σου όταν δεις έναν ναό και χαιρέτησε
όταν δεις ένα τζαμί.

Η πνευματικότητα, αν κατανοηθεί σωστά, μας ενώνει μεταξύ μας. Όπως λένε οι γραφές των Σικχ, «Άγιος είναι αυτός που τους ενώνει όλους και τους κάνει ένα». Ο Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι και ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι στις βαθιές συγκριτικές μελέτες τους των θρησκειών τόνιζαν τον παγκόσμιο χαρακτήρα των μυστικιστικών διδαγμάτων όλων των μεγάλων πίστεων του κόσμου. Μάς δίδαξαν να σεβόμαστε όλους τους προφήτες και να τιμάμε όλες τις γραφές.

Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι, προχώρησε πιο μακριά και ίδρυσε την Παγκόσμια Συναδελφότητα

των Θρησκειών. Σε μια εποχή όπου οι Ινδοί παντίτς* και οι Μουσουλμάνοι σέχας*, οι Καθολικοί ιερείς και οι Προτεστάντες πάστορες, οι Ιουδαίοι ραββίνοι και οι Σικχ τζιάνις* δεν μιλούσαν ο ένας στον άλλον, ο Αγαπημένος Διδάσκαλος έφερε τους ιερείς και τους οπαδούς όλων των θρησκειών μαζί. Αυτό δεν ήταν κάτι λιγότερο από ένα θαύμα. Όλοι οι θρησκευτικοί ηγέτες κάθισαν μαζί και ο καθένας παρουσίασε τα διδάγματα της πίστης του. Αυτοί ανακάλυψαν ότι η πεμπτουσία όλων των θρησκειών είναι η ίδια. Όλες οι θρησκείες διδάσκουν ότι θα πρέπει να είμαστε καλοί άνθρωποι, θα πρέπει να είμαστε μη βίαιοι, φιλαλήθεις, αγνοί, ταπεινοί και συνέχεια να εξυπηρετούμε ανιδιοτελώς.

Η Παγκόσμια Συναδελφότητα των Θρησκειών συγκάλεσε τέσσερα παγκόσμια συνέδρια στην Ινδία και μερικά τοπικά συνέδρια σε άλλες χώρες. Το 1974, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι πήγε ένα βήμα πιο μακριά και κάλεσε ένα Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου. Μου ζήτησε να προσχεδιάσω μια εγκύκλιο γι' αυτόν το σκοπό. Νόμιζα ότι θα ήταν σαν ένα από τα συνέδρια που έγιναν προηγουμένως και έκανα το προσχέδιο της εγκυκλίου ανάλογα. Μετά που το διάβασε, είπε, «Ντάρσι, ότι έγραψες είναι εντάξει. Αλλά παρέλειψες το πιο σημαντικό σημείο. Το θέμα στα προηγούμενα συνέδρια ήταν η θρησκεία. Μόνον εκείνοι που ήταν θεϊστές, που πίστευαν στη μια θρησκεία ή στην άλλη, μπορούσαν να συμμετέχουν σ' εκείνα τα συνέδρια. Αλλά το θέμα τώρα είναι ο άνθρωπος. Κάθε άνθρωπος, είτε θεϊστής είτε άθεος, μπορεί να λάβει μέρος σ' αυτό». Τέτοια είναι η παγκοσμιότητα των αγίων.

Η υπόσχεση του Αγαπημένου
δεν είναι τίποτ' άλλο παρά μια συνεχής επιθυμία.
Όταν μια νύχτα περνά, περιμένω
την επόμενη.

* (Σημ. μετ: γνώστες των Γραφών)

Το μονοπάτι της αγάπης είναι ένα μονοπάτι υπομονής και επιμονής. Είναι ένα μονοπάτι συνεχούς λαχτάρας και υπερεπιθυμίας για τον Αγαπημένο. Θυμάμαι ένα γεγονός που είχε τρομερή επίδραση επάνω μου. Όταν ήμουν στο κολλέγιο, μελετήσαμε μερικά από τα ποιήματα του Δρ. Μωχάμετ Ίκμπαλ, που ήταν ο λαμπαδηφόρος της μυστικιστικής ποίησης εκείνη την εποχή, και στην Ουρ- δική και στην Περσική. Ένας από τους στίχους του μιλούσε για βασίλεια πέρα από τα άστρα και έλεγε ότι η αγάπη έχει ακόμη να περάσει πολλές δοκιμασίες. Διάβασα έναν άλλο στίχο του ίδιου ποιητή όπου έλεγε ότι είναι η αγάπη που προκαλεί την άμπωτη και την παλίρροια στον ωκεανό της ζωής και διαπερνά κάθε φλέβα και πόρο του σώματός μας, ακριβώς όπως ο ζέφυρος ή η πρωινή αύρα ζωντανεύει κάθε φυτό. Ήμουν τότε μόνον δεκαεπτά χρονών και δε μπορούσα να συλλάβω την ιδέα της αγάπης όπως υποδηλωνόταν σ’ αυτούς τους στίχους. Γι’ αυτό πήγα στον καθηγητή μου του κολλεγίου, Σούφι Γκουλάμ Μουσταφά Ταμπασούμ, που δικαίως ήταν ένας διακεκριμένος Ούρδος ποιητής. Στο μάθημα των Αγγλικών εκείνη την εποχή διαβάζαμε τους ρομαντικούς ποιητές όπως τον Κήτς, τον Σέλλεϋ και τον Βύρωνα. Τα γραπτά αυτών των ποιητών πάνω στο θέμα της αγάπης έμοιαζαν τελείως διαφορετικά από τους στίχους του Ίκμπαλ. Είπα στο δάσκαλό μου, «Κύριε, δεν καταλαβαίνω τι εννοεί ο Ίκμπαλ όταν μιλάει για αγάπη». Ο καθηγητής μου ήταν φίλος του φημισμένου ποιητή και θα τον επισκεπτόταν εκείνο το βράδυ. Μου ζήτησε να τον συνοδέψω. Όταν φτάσαμε στο σπίτι του Δρ. Ίκμπαλ, του έδωσα τα σέβη μου. Οι δύο ποιητές άρχισαν να μιλούν για πολλά ανώτερα λογοτεχνικά θέματα και ανέφεραν τα λεπτότερα σημεία του μυστικιστικού γραψίματος. Όταν τέλειωσαν, ο καθηγητής μου είπε στον Δρ. Ίκμπαλ για το ενδιαφέρον μου στη μυστικιστική ποίηση και τη δυσκολία μου με μερικούς από τους στίχους του. Μετά που απήγγειλα τους στίχους, ο μεγάλος ποιητής κοίταξε μέσα στα μάτια μου και είπε, «Γιε μου, έθιξες ένα πολύ καίριο σημείο. Αν θέλεις να καταλάβεις την ποίησή μου, να θυμάσαι ότι οποτεδήποτε μιλάω για «αγάπη» εννοώ «έναν συνεχή αγώνα, μια συνεχή ανησυχία». Αυτή η διόραση τού

Ίκμπαλ έχει επανειλημμένως βρει έκφραση στην ποίησή μου.

Η αγάπη είναι ένα μονοπάτι στο οποίο παραμένει κανείς πιστός και σταθερός. Είναι επίσης και ένα μονοπάτι ανησυχίας. Ένας από τους άλλους μου στίχους είναι:

Αγάπη είναι το όνομα για τη συνεχή
ανησυχία της καρδιάς,
Αυτή η ατέλειωτη λαχτάρα είναι
το σύμβολο της ζωής μου.

Είμαστε πάντοτε ανήσυχοι να φτάσουμε στο στόχο μας τού να γίνουμε ένα με τον Αγαπημένο μας, να επικοινωνήσουμε με το Θεό. Είναι ένα παράξενο μονοπάτι. Όταν διψάμε, προσευχόμαστε στον Αγαπημένο να έρθει και να μάς δώσει μια κλεφτή ματιά και να κατασιγάσει τη δίψα μας. Αλλά όταν ο Αγαπημένος μάς κάνει τη Χάρη να έρθει και μετά εξαφανίζεται, βλέπουμε ότι αντί να κατασιγάσει τη δίψα μας, έβαλε μόνο καύσιμα στη φωτιά και την έκανε πιο έντονη. Η ανησυχία μας συνεχίζει να αυξάνει. Όσο περισσότερο παίρνουμε τόσο περισσότερο θέλουμε. Αυτή η διαδικασία συνεχίζεται ωσότου να κατορθώσουμε την τελική μας ένωση με το Θεό. Ο Γητς έχει πολύ σωστά πει, «Η επιθυμία που μπορεί να εκπληρωθεί δεν είναι μεγάλη επιθυμία». Η ανώτατη ποίηση εκφράζει λαχτάρα για πράγματα που ανήκουν σ' αυτόν τον κόσμο, αλλά για πράγματα που ανήκουν στον άλλο κόσμο. Καταναλώνεται μέσα στη Θεϊκή αγάπη.

Οι Άγιοι και οι προφήτες, οι μουσικοί, οι ποιητές, και οι καλλιτέχνες έχουν όλοι απεικονίσει την αιώνια αναζήτηση της αθανασίας. Αν επιθυμούμε να φτάσουμε στο στόχο μας, πρέπει να υποστούμε τις οδύνες του χωρισμού, τη λαχτάρα και την υπερεπιθυμία για τον Αγαπημένο. Είναι μόνον όταν η επιθυμία μας για την ένωση με το Θεό γίνει ακατανίκητη που αυτή εκπληρώνεται.

Συνειδητοποιώ ότι δεν αξίζω
τις συνεχείς ματιές σου,

Αλλά διέθεσε τουλάχιστον μια ματιά
για τον δυστυχή σου Ντάρσαν.

Στα Ουρδικά, ο ποιητής παραδοσιακά χρησιμοποιεί το συγγραφικό του όνομα ή το όνομά του στον τελευταίο στίχο.

Είμαστε θνητοί και βρισκόμαστε σε πλάνη, και δεν μπορούμε ποτέ πραγματικά να αξίζουμε τις ματιές Χάρης ενός Θεανθρώπου. Ο ποιητής το δέχεται αυτό, αλλά παρακαλάει τον Αγαπημένο να διαθέσει τουλάχιστον μια φευγαλέα ματιά.

Θυμάμαι ότι όταν ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ Τζι επισκέφτηκε για πρώτη φορά το χωριό μας, όλοι οι ιερείς συγκεντρώθηκαν μαζί στον τοπικό ναό και του έθεσαν πολλές ερωτήσεις στις οποίες απάντησε ικανοποιητικά γι' αυτούς. Τελικά, όταν δεν υπήρχαν πια ερωτήσεις, ο πρόεδρος σηκώθηκε και είπε, «Είναι εντάξει αν μοιράζεις το θεϊκό σου δώρο σ' αυτούς που το αξίζουν, αλλά το χαρίζεις ακόμη και στους ανάξιους». Ο Χαζούρ απάντησε, «Αν ένας πλούσιος άνθρωπος είναι έτοιμος να μοιράσει τα πλούτη του, γιατί να έχει κανείς αντίρρηση;» Σταμάτησε και πρόσθεσε, «Αν ήταν θέμα τού να είναι κανείς άξιος, τότε ακόμη και εγώ δεν άξιζα αυτό το θεϊκό δώρο. Ήταν η Χάρη του Μπάμπα Τζαϊμάλ Σινγκ Τζι, του Διδασκάλου μου, που με ευλόγησε».

Κανένας από μας δεν αξίζει τις γεμάτες αγάπη ματιές του Διδασκάλου. Είναι μόνο εξαιτίας της φιλευσπλαχνίας και της γενναιοδωρίας του που μας ευλογεί, ανυψώνει την ψυχή μας και επιταχύνει την πορεία μας προς το Θεό.

Μια ολόκληρη ζωή είναι πολύ σύντομη για να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας προς αυτόν για το δώρο της αγάπης. Όπως έχω πει σε έναν άλλο στίχο:

Με κάθε πνοή πρέπει να υποκλίνομαι στο Φίλο μου, Γιατί
οφείλω τη ζωή μου στη Χάρη του.

Επίλογος
Το Αιώνιο Φως

ΤΟ Ο ΦΩΣ ΕΧΕΙ ΦΥΓΕΙ, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ δεν υπάρχει πια. Αλλά η λαμπρότητα παραμένει σε μυριάδες μορφές και το Φως συνεχίζει να οδηγεί. Έτσι είναι η αιώνια ποίηση του μυστικισμού.

Καθώς διαβάζουμε την τελευταία του συλλογή, *Matah-e- Noor (Θησαυροφυλάκιο Φωτός),* φωτιζόμαστε ξανά από την ίδια γλυκιά λαμπρότητα. Τα πλήθη των αφοσιωμένων που συρρέουν κάθε μέρα στο Κιρπάλ Άσραμ, όπου κατοικούσε ο Ντάρσαν Σινγκ, μαρτυρούν για το πνευματικό έργο που ενέπνευσε πολλά από τα τελευταία του ποιήματα. Αυτοί θα συνεχίσουν να φέρουν τη δάδα του, διαβεβαιώνοντάς μας ότι το Φως δεν θα σβήσει.

Ο Ντάρσαν (το ποιητικό του ψευδώνυμο) άρχισε την έρευνά του για την αλήθεια νωρίς στη ζωή, όπως υποδεικνύει ο τίτλος της πρώτης του συλλογής, ήταν μια *Αναζήτηση Φωτός* (*Talash-e- Noor,* 1965). Ο τόμος περιέχει ποιήματα που γράφτηκαν στη διάρκεια των τριών πρώτων δεκαετιών του. Αυτή ήταν μια περίοδος έντονης

μελέτης, πολύπλευρης εμπειρίας και πειραματισμού. Για να αναφέρω τα λόγια του: «Ρέει μέσα στην καρδιά και στην ψυχή ένας απεριόριστος ωκεανός από αντιλήψεις και εμπειρίες και κάθε λέξη που ανέρχεται από τα βάθη του είναι μουσκεμένη με τα πλούτη του». Ο τίτλος δεν πρέπει να μας οδηγήσει λανθασμένα στο να σκεφτούμε ότι ο ποιητής ήταν ακόμη απασχολημένος σ' αυτή την αναζήτηση. Αυτή ήταν στην πραγματικότητα μια πρόσκληση προς τους αμύητους για να αρχίσουν τη δική τους αναζήτηση στο φως των εμπειριών του ποιητή.

Ο Ντάρσαν εξέδωσε δύο ακόμα συλλογές στα Ουρδικά, *Manzil-e-Noor (Κατοικία Φωτός,* 1969) και *Matah-e-Noor* (*Θησαυροφυλάκιο Φωτός,* 1988). Μόλις είχε τελειώσει την τέταρτη, *Jadah-e-Noor (Μονοπάτι Φωτός*) και την πέμπτη όταν η πέννα σταμάτησε ξαφνικά να κινείται. Θα εκδοθούν τώρα μετά θάνατο.

Το Φως είναι ένα απαραίτητο συστατικό της ποίησης. Το Θεϊκό Φως δημιουργεί και συγκρατεί το σύμπαν. Στον καθημερινό μας κόσμο πρέπει να ανακαλυφθεί μέσω της αγάπης και της καλοσύνης, των ενάρετων πράξεων και των ευγενικών σκέψεων. Είναι κρυμμένο μέσα σε κάθε ζωντανή μορφή, μέσα σε κάθε μη ζωντανό αντικείμενο, πραγματικά μέσα σε κάθε μόριο. Αλλά χρειάζεται το μάτι του μύστη για να αντιληφθεί αυτό το Φως.

Αν κοιτάξουμε τους τίτλους των βιβλίων του Ντάρσαν στα Ουρδικά φαίνεται να υπάρχει μια μελετημένη εξελικτική πορεία - η Αναζήτηση, η Κατοικία, το Θησαυροφυλάκιο και τελικά το Φωτισμένο Μονοπάτι.

Στο δοκίμιό του, «Πώς βλέπω την Ποίηση», ο Ντάρσαν δήλωσε ότι η ποίηση είναι η κραυγή της ψυχής. Είναι, με άλλα λόγια, όχι μια λεκτική αντανάκλαση από αυτό που συναντά το μάτι στο φυσικό επίπεδο, αλλά είναι το αποτέλεσμα εσωτερικού αγώνα. Αυτός ήταν πλήρως συνειδητός για τη βαθιά κρίση που έχει καταλάβει τον πολιτισμό μας. Η υλική πρόοδος μάς έχει βοηθήσει να αναρριχηθούμε σε ύψη τα οποία είχαμε μόνον ονειρευτεί στο παρελθόν. Σήμερα, κατακτάμε το εξωτερικό διάστημα. Αλλά παραμένει ένα βασικό ερώτημα: Έχουμε αληθινά δρέψει

τους καρπούς αυτής της προόδου; Ακόμη πασπατεύουμε στο σκοτάδι αναζητώντας την ειρήνη και την ευτυχία που είναι δικαίωμά μας από τη γέννησή μας.

Η επιστήμη και η θρησκεία, αν και διαβαίνουν αποκλίνοντα μονοπάτια, και οι δύο επιδιώκουν την Αλήθεια και την Ευτυχία. Οι επιστήμονες και οι φιλόσοφοι έχουν προσηλώσει το βλέμμα τους στον μακρινό ορίζοντα για να δουν φευγαλέα τις ακτίνες φωτός που μπορούν να διασκορπίσουν το σκοτάδι που επικρατεί. Ο Ντάρσαν μάς λέει ότι το φως που ψάχνουμε να βρούμε μπορεί να βρεθεί ακόμη και τώρα μέσω της αγάπης, ένα στοιχείο που λείπει μέσα στη διακαή επιδίωξή μας για υλικά κέρδη. Στην αντίληψη τού μύστη ποιητή για την αγάπη, ολόκληρο το σύμπαν είναι μια αδιαίρετη οντότητα. Δεν αναγνωρίζει τους φραγμούς του χρώματος, της φυλής, της εθνικότητας, της γλώσσας ή της θρησκείας. Η αγάπη του δεν αρνείται την ύπαρξη των διαφορών, αλλά βουτά βαθιά μέσα στο σκοτάδι για να εντοπίσει τις αγωνιζόμενες αχτίδες του φωτός και να τις αποδεσμεύσει από την αιχμαλωσία. Αυτή υπερβαίνει τα όρια της ανθρώπινης αγάπης.

Στα ποιήματά του ο Ντάρσαν έχει σταθερά ταξιδέψει από το Φως σε πιο πολύ Φως και το Φως που επεδίωκε δεν είναι καμιά κοινή φώτιση. Αυτό είναι το Θεϊκό Φως που περιβάλλει ολόκληρο τον κόσμο. Είναι το Φως του Θεού: «Ο Αλλάχ είναι το Φως του ουρανού και της γης».

Στην ακατάπαυστη προσπάθειά τους να λύσουν τα μυστήρια του σύμπαντος, οι μύστες έχουν συχνά επιδιώξει να ακολουθήσουν το μονοπάτι του ασκητισμού και της αυταπάρνησης. Πολλοί έχουν ακολουθήσει ακόμη και την πλήρη απάρνηση. Αλλά η αντίληψη του Ντάρσαν Σινγκ για τη μυστικιστική αλήθεια είναι θετική. Αυτός ζει και συμμετέχει ολοκληρωτικά στη ζωή. Επιδιώκει να φτάσει το στόχο της ένωσης με το Θεό μέσω της αγάπης που αγκαλιάζει ολόκληρο το σύμπαν.

Ο Ντάρσαν έχει γράψει σε όλες τις αποδεκτές μορφές της Ουρδικής ποίησης και εξέφρασε τον εαυτό του ακόμη και σε ελεύθερο στίχο. Χρησιμοποίησε κάθε μορφή σαν ένα κατάλληλο

όχημα για να μεταδώσει τη θεϊκή του εμπειρία. Όμως το αγαπημένο του είδος, είναι αυτό τού γκάζαλ, το οποίο έχει αναπτύξει μέσω των αιώνων τα δικά του σύμβολα και τύπους. Οι δυνατοί λυρικοί στίχοι του εντείνουν την ποιότητα της εμπειρίας του. Όπως η Ινδική doha (ντόχα), το γκάζαλ προσπαθεί να ολοκληρώσει μια ιδέα μέσα στα όρια δύο αράδων. Για ένα τόσο συγκεντρωμένο γράψιμο, τα παραδοσιακά σύμβολα γίνονται απαραίτητα. Ο λυρισμός αυτής της μορφής της ποίησης προσθέτει στην εκφραστικότητά της. Όταν ο μύστης ποιητής μιλά για ομορφιά, για αγάπη, για κρασί, για τον οινοχόο της ταβέρνας, μια ολόκληρη πομπή από φυσικές και πνευματικές εμπειρίες ξετυλίγεται μπροστά στα μάτια μας. Αιχμαλωτιζόμαστε από την ομορφιά και τη λεπτότητα με την οποία αυτές οι εικόνες είναι πλεγμένες στην ύφανση του γκάζαλ του Ντάρσαν. Η μυστικιστική εμπειρία, η οποία συχνά μεταφέρεται σε μάς με λυρικά σύμβολα, αποκτά βάθος και σφοδρότητα που θα ήταν δύσκολο να αποκτηθούν μέσω άλλων μορφών ποίησης. Αλλά όσο και αν είναι όμορφο και συγκινητικό το κλασικό γράψιμο, ο σύγχρονος αναγνώστης λαχταρά για μια άμεση και σύγχρονη προσέγγιση. Ο Ντάρσαν δίνει τις αποχρώσεις που είναι και σύγχρονες και πρωτότυπες.

Τα ποιητικά έργα που ενδιαφέρονται τόσο σταθερά για το μυστικισμό μπορεί να έχουν την τάση να είναι περιοριστικά στα όριά τους. Μπορεί κανείς να περιμένει ένας σκεπτικιστής ή ένας άπιστος να ενδιαφέρεται για τον κόσμο του υπερπέραν; Η ομορφιά του θετικού μυστικισμού του Ντάρσαν είναι στο ότι παραδέχεται τη νομιμότητα της ανθρώπινης συμμετοχής στο φυσικό κόσμο. Είναι η μαγεία της ποιητικής έκφρασης του Ντάρσαν Σινγκ, που για κείνον, η μυστικιστική εμπειρία είναι αχώριστη από την αγάπη του για την ανθρωπότητα. Ακόμη και ένας άπιστος συγκινείται από ένα τέτοιο διάχυτο αίσθημα Θεϊκής αγάπης και αιώνιας μακαριότητας. Κάθε άνθρωπος μπορεί να ανταποκριθεί σ' αυτή την αγάπη σύμφωνα με τη δική του ικανότητα. Το να αφυπνιστεί η φυσική στοργή και ευαισθησία τού ανθρώπου είναι αυτό το ίδιο ένα επίτευγμα, και ο Ντάρσαν επιτυγχάνει στο να αφυπνίσει αυτό το Θεϊκό αίσθημα.

Είναι δύσκολο για ένα μύστη συγγραφέα να ικανοποιήσει αισθητικά τους εγκόσμιους αναγνώστες. Όταν το επιτύχει αυτό είναι ένα κατόρθωμα για το οποίο κάθε ποιητής θα ήταν υπερήφανος. Αυτό εξηγεί γιατί, στο παρελθόν, λίγοι ποιητές είχαν διαλέξει το μυστικισμό σαν το κύριο θέμα των τραγουδιών τους. Στα Ουρδικά, ποιητές όπως ο Khwaza Mir Dard (Κχαουάτζα Μιρ Νταρντ) ή ο Asi Ghazi-puri (Άζι Γκχάζι-πούρι) είναι σπάνιοι. Γενικά οι ποιητές έχουν συνθέσει γκάζαλς πάνω σε παραδοσιακά θέματα. Σπάνια έχουν κάνει μερικοί αναφορές για τη Θεϊκή αγάπη. Στη σύγχρονη εποχή, ο Ντάρσαν Σινγκ είναι ο μόνος που έκανε το μυστικισμό κεντρικό θέμα των γκάζαλ του. Αυτός έχει μια ακράδαντη πίστη στην ανθρώπινη προσπάθεια και υποστηρίζει ότι η ανθρωπότητα πρέπει να έχει σαν αποστολή της την εργασία για την ευημερία των άλλων. Η Αλήθεια μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω της ανιδιοτελούς εξυπηρέτησης.

Ο Ντάρσαν Σινγκ διευκρινίζει ξανά την ιδέα της απάρνησης με ένα θετικό τρόπο. Συνηγορεί στην απάρνηση του μίσους και του φόβου, όχι στην απάρνηση της υπευθυνότητας και των καθηκόντων μας στο κόσμο. Σε τελική ανάλυση, ο καθένας, από τον αγνωστικό μέχρι το μύστη, θα είναι σε ειρήνη ακολουθώντας την οπτική γωνία του ποιητή για τη ζωή.

Γνώριζα τον Ντάρσαν Σινγκ πάνω από τρεις δεκαετίες. Στη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου κατόρθωσε να φτάσει σε ακόμη ανώτερα πνευματικά ύψη, ωσότου έφτασε στην αγιότητα. Η ποίησή του επίσης έγινε πιο ποικίλη, πιο δυναμική και πιο πλήρης από καλλιτεχνική άποψη. Οι υψηλές του ιδέες και φιλοδοξίες δεν διαλύονται σε ένα αδύναμο λεπτό μυστικιστικό αέρα, γιατί τα πόδια του πατούν σταθερά πάνω στο έδαφος. Ο ποιητής τρέφει βαθιά αισθήματα για τους αδύναμους, τους καταπιεσμένους και τους απόκληρους της γης. Ενδιαφέρεται έντονα για την ανύψωση και την ευημερία τους. Αυτή η κοινωνική φροντίδα εμπλουτίζει και δίνει μια σύγχρονη χροιά στο υλικό τού μυστικιστικού θέματος της ποίησής του. Η αντίληψή του για την ομορφιά είναι επίσης παγκόσμια και η

αγάπη του αγκαλιάζει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Αλλά η καλλιτεχνία του Ντάρσαν είναι στο να μετατρέπει την υψηλή πνευματική εμπειρία σε εφικτούς ανθρώπινους στόχους. Παρόμοια, μπορεί να αναμιγνύει την πολυμάθεια με το έντονο αίσθημα. Για παράδειγμα λέει:

Το φάρμακο για της ζωής τις θλίψεις βρίσκεται στα
δάκρυα της αγάπης.
Φίλοι, αν και η νύχτα είναι σκοτεινή, ανάψτε το κερί
και περάστε ένα γύρω το κύπελλο.

Η ανακάλυψη του εαυτού είναι για τον Ντάρσαν η ανακάλυψη της τελικής πραγματικότητας. Και για την ανακάλυψη του εαυτού πρέπει να ανακαλύψει κανείς το σύμπαν. Αυτό είναι ένα ταξίδι με πολλές στροφές. Έχουμε ακολουθήσει αυτό το μονοπάτι για αιώνες και έχουμε επιτύχει να καλύψουμε πολλά και δύσκολα στάδια, αλλά η τελειότητα ακόμη μας ξεφεύγει.

Καθώς το καραβάνι των επιθυμιών μου προχώραγε
Λαθεμένα θαρρούσα κάθε στροφή που πλησίαζε, για
τον προορισμό μου.

Αν και ο μυστικισμός είναι η καρδιά και η ψυχή της ποίησης του Ντάρσαν Σινγκ, δεν θα ήθελα ο αναγνώστης να συμπεράνει ότι ο στίχος του είναι αποκλειστικά μεταφυσικός. Ο αναγνώστης θα βρει ευγενικά ανθρώπινα αισθήματα και επιθυμίες που εκφράζονται με ένα μοναδικό συνδυασμό ρωμαλεότητας και ευαισθησίας. Στην ποίησή του βλέπουμε φευγαλέα αυτό το μυστηριώδες σημείο που ενώνει το εγκόσμιο με το μεταφυσικό.

Ας δώσω μερικά παραδείγματα:

Μήπως ακούω κάποιον ήχο;
Είναι τα βήματα του Αγαπημένου;

Ή με έχουν ξεγελάσει
οι χτύποι της καρδιάς μου;

Η καρδιά μου έχει ανθίσει με τα λουλούδια
αμέτρητων πληγών.
Ω Αγαπημένε μου, αν μόνο μπορούσες να διαβείς
μέσ' απ' αυτό τον κήπο!

Χάρισε μου μια μοναδική ματιά Χάρης!
Και θα πληρώσω με μιας ζωής βάσανα.

Μια συγκέντρωση έχει την ευπρέπειά της,
Ω ανήσυχη καρδιά μου!
Πώς μπορείς λοιπόν να μαγέψεις τον Αγαπημένο με
τις τολμηρές ματιές σου;

Ξεφεύγοντας από τα μάτια των άστρων και τις ματιές
των λουλουδιών
Δυο καρδιές συναντήθηκαν στο χάσιμο της νύχτας.

Πολύ διαφορετικοί από μάς, φίλοι μου, είν' εκείνοι
που θρηνούν για τον εαυτό τους.
Η καρδιά μας είναι καρδιά που ακούει τις θλίψεις
του κόσμου.

Τα λίγα κομμάτια σε ελεύθερο στίχο και τα σονέτα που άφησε ο Ντάρσαν Σινγκ απεικονίζουν τη δεξιοτεχνία του στην έμμετρη μορφή που είναι καινούργια στην Ουρδική ποίηση. Η μόνη εξήγηση που μπορεί να δοθεί στο γιατί επέλεξε περισσότερο τις παραδοσιακές μορφές ποίησης είναι το ενδιαφέρον του για τον μέσο αναγνώστη ή ακροατή. Δεν ήθελε να υψώσει καλλιτεχνικά εμπόδια μεταξύ του εαυτού του και του ακροατηρίου του. Χρησιμοποιώντας οικείες εικόνες και μέτρα μπορούσε να μοιραστεί με τον κοινό αναγνώστη τις ευαισθησίες και τις λεπτότητες της

ποίησής του. Ακόμη και όταν μεταχειριζόταν μια οικεία εικόνα ή σύμβολο το έντυνε με ένα καινούργιο σύγχρονο νόημα. Ήταν μέσω αυτής της δεξιοτεχνίας που κρατούσε τη λεπτή ισορροπία μεταξύ της απλότητας της έκφρασης και της υπεροχής της σκέψης. Το αποτέλεσμα είναι απαράμιλλη επιτυχία.

Ο Ντάρσαν Σινγκ όχι μόνο πρόσθεσε πολλά στο θησαυροφυλάκιο της Ουρδικής ποίησης, αλλά έχει επίσης βοηθήσει στο να σκορπίσουν τα πλούτη της σε ολόκληρο τον κόσμο. Λίγοι Ούρδοι ποιητές ίσως να έχουν μεταφραστεί στα Αγγλικά, αλλά κανείς δεν μπορεί να σκεφτεί κανέναν άλλο ποιητή που να τον έχουν διαβάσει σε σαράντα χώρες και του οποίου τα γραπτά να έχουν μεταφραστεί σε πενήντα γλώσσες. Η ιδιοφυία της Ουρδικής λογοτεχνίας βρίσκει επίσης συγκινητική έκφραση στις πνευματικές ομιλίες του Ντάρσαν Σινγκ. Μέσω της πρόζας και της ποίησής του, ο Ντάρσαν κληροδότησε τον πλούτο της Ουρδικής παράδοσης σε όλη την ανθρωπότητα.

Ali Jawad Zaidi,
(Αλί Τζαουάντ Ζαΐντι)

ΣΑΟΥΑΝ ΚΙΡΠΑΛ ΡΟΥΧΑΝΙ ΜΙΣΣΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΉΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΉΤΑΣ

Η Σαουάν Κιρπάλ Ρουχάνι Μίσσιον-Επιστήμη της Πνευματικότητας είναι ένας μη κερδοσκοπικός εκπαιδευτικός και ανθρωπιστικός οργανισμός αφιερωμένος στη διάδοση των παγκόσμιων πνευματικών αρχών όλων των αγίων. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ (1921-1989) ήταν ο ιδρυτής και ο πνευματικός αρχηγός της Σαουάν Κιρπάλ Ρουχάνι Μίσσιον. Ήταν μαθητής του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ (1858-1948) και διάδοχος του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ (1894-1974) που ήταν δύο από τους μεγαλύτερους αγίους της σύγχρονης εποχής.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ δίδαξε μια επιστημονική μέθοδο διαλογισμού με την οποία μπορεί κανείς να αποκτήσει Αυτογνωσία και Θεογνωσία ενώ εκπληρώνει τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις του όσο καλύτερα μπορεί. Ονόμασε αυτή την προσέγγιση «θετικό μυστικισμό». Η πνευματικότητα, έλεγε συχνά, δεν είναι ένα μονοπάτι «αλλαγής πίστης» αλλά «εσωστροφής». Η πνευματική πρόοδος πρέπει να βασίζεται στην ηθική διαβίωση. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν υπόδειγμα των αρετών που δίδασκε: τη μη βία, τη φιλαλήθεια, την αγνότητα, την ταπεινοφροσύνη, την αγάπη για όλους και την ανιδιοτελή εξυπηρέτηση.

Στη διάρκεια της δεκαπεντάχρονης θητείας του, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ εγκαθίδρυσε περισσότερα από εκατόν πενήντα κέντρα σε σαράντα χώρες. Έχτισε το Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί της Ινδίας, το οποίο εξυπηρετεί ως διεθνές κέντρο του οργανισμού. Αυτό το Άσραμ είναι ένα κέντρο όπου μαθητές μπορούν να πάνε για να απομονωθούν και να διαλογιστούν, να μελετήσουν και να ακούσουν ομιλίες και συνεδρίες ερωταποκρίσεων που στην εποχή του προήδρευε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και τώρα προεδρεύει ο πνευματικός του διάδοχος Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Το Άσραμ έχει δωρεάν ομοιοπαθητικό, αγιουρβεδικό και αλλοπαθητικό ιατρείο. Επιπλέον, η δωρεάν κουζίνα (λανγκάρ) προσφέρει τρία γεύματα κάθε μέρα σε περίπου πεντακόσιους ανθρώπους και τρέφει πέντε χιλιάδες ανθρώπους κάθε Κυριακή και μεταξύ 25.000 και 30.000 ανθρώπων στη διάρκεια των πέντε τριήμερων εκδηλώσεων που γίνονται ετήσια.

Η εξυπηρέτηση της ανθρωπότητας είναι μια από τις κεντρικές αρχές της Σαουάν Κιρπάλ Ρουχάνι Μίσσιον. Ο οργανισμός έχει δώσει βοήθεια σε θύματα φυσικών συμφορών σε όλο τον κόσμο. Εξυπηρέτησε τους ανθρώπους που υπέφεραν από λιμό στην Αιθιοπία, από πλημμύρες στο Δελχί, στη Χαριάνα, στο Παντζάμπ και στο Γιούταρ Πραντές στην Ινδία, στην καταστροφή από ηφαίστειο στην Κολομβία, στην Νότιο Αμερική και τον σεισμό στην πόλη του Μεξικού.

Η Σαουάν Κιρπάλ Ρουχάνι Μίσσιον εργάζεται επίσης για την εγκαθίδρυση της ανθρώπινης ενότητας και ειρήνης. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ προήδρευσε στο Έκτο Συνέδριο της Παγκόσμιας Συναδελφότητας των Θρησκειών και στο Ασιατικό Συνέδριο των Θρησκειών για την Ειρήνη. Το 1988 εγκαινίασε το Δέκατο Πέμπτο Διεθνές Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου. Επιπλέον, καθιέρωσε την Ημέρα του Διδασκάλου, που γιορτάζεται κάθε χρόνο την τέταρτη Κυριακή του Ιουλίου. Αυτό το γεγονός δίνει την ευκαιρία στους ανθρώπους όλων των θρησκειών να καθίσουν μαζί με αρμονία και να μοιραστούν το παγκόσμιο μήνυμα των πνευματικών ιδρυτών, αγίων, Διδασκάλων και προφητών τους.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έκανε τέσσερις παγκόσμιες περιοδείες για να μεταδώσει τα πνευματικά διδάγματα στους αναζητητές σε όλη την υδρόγειο. Τιμήθηκε για το έργο του από πολιτικούς, θρησκευτικούς και κοινωνικούς ηγέτες οπουδήποτε κι αν πήγε. Έλαβε τα κλειδιά πολυάριθμων πόλεων και του δόθηκε το Medal of Congress της Κολομβίας στη Νότια Αμερική. Έλαβε επαίνους από το Michigan State Legislature και το House of Representatives του United States Congress.

Στη διάρκεια της περιοδείας τού Ντάρσαν Σινγκ το 1986, προσκλήθηκε στα Ενωμένα Έθνη για να συσκεφθεί πάνω στο θέμα της εσωτερικής και της εξωτερικής ειρήνης με τον Δρ. Robert Muller (Ρόμπερτ Μύλερ) πρώην Βοηθό του Γενικού Γραμματέα. Ο διάλογός τους εκδόθηκε σε μορφή βιβλίου από το Πανεπιστήμιο της Ειρήνης.

Το έργο της Σαουάν Κιρπάλ Ρουχάνι Μίσσιον συνεχίζεται κάτω από την διεύθυνση του πνευματικού διαδόχου τού Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, του Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Μπορεί να έρθει κανείς σε επαφή μαζί του στο Κιρπάλ Άσραμ, Kirpal Ashram, 2 Sant Kirpal Singh Marg, Vijay Nagar, Delhi 110009, India.

Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj (1858-1948): Έκανε τη Surat Shabd Yoga, που ήταν εφικτή για λίγους, να γίνει προσιτή σε όλη την ανθρωπότητα. Προφήτεψε ένα μεγάλο πνευματικό ξύπνημα.

Sant Kirpal Singh Ji Maharaj (1894-1974): Παρουσίασε τα διδάγματα των Διδασκάλων σαν μια τέλεια επιστήμη. Με τρεις περιοδείες σε όλο τον κόσμο και βιβλία που καλύπτουν ολόκληρο τον τομέα της πνευματικότητας, έφερε το μήνυμα της ελπίδας σε κάθε γωνιά της γης. Το 1974, όταν άρχισε το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου, είπε πως η χρυσή εποχή της πνευματικότητας έχει ανατείλει.

Sant Darshan Singh Ji Maharaj (1921-1989): Στη δεκαπεντάχρονη αποστολή του, εγκαθίδρυσε τη Sawan Kirpal Ruhani Mission - Επιστήμη της Πνευματικότητας με 50 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες και βιβλία που έχουν εξηγηθεί σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες. Ήταν ένας φημισμένος μύστης ποιητής και πήρε δύο Βραβεία της Ουρδικής Ακαδημίας για τα ποιήματά του.

Εξήγησε την πνευματικότητα σαν ένα μονοπάτι «θετικού μυστικισμού», στο οποίο επιδιώκοντας κανείς τον πνευματικό του στόχο, ενώ εκτελεί τις εγκόσμιός του υπευθυνότητες, συμβάλλει θετικά στην κοινωνία του και γενικά στον κόσμο. Προτού να αφήσει το γήινο επίπεδο, στις 30 Μαΐου **1989,** ο Sant Darshan Singh Ji εμπιστεύθηκε την πνευματική του εργασία στον Sant Rajinder Singh Ji.

Sant Rajinder Singh Ji Maharaj (1946-): Συγκάλεσε το Πρώτο Διεθνές Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου και το Πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο για το Μυστικισμό, τα οποία συνεχίζει να κάνει κάθε χρόνο. Έλαβε πολλές τιμές και επαίνους για την εργασία του για την επίτευξη της εσωτερικής και εξωτερικής ειρήνης μέσω του διαλογισμού.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

Οποτεδήποτε ταξίδεψα
από τη γη μέχρι το γαλαξία
συνάντησα Αγάπη σε κάθε βήμα
και ομορφιά σε κάθε βλέμμα.

Ντάρσαν Σινγκ

Whenever I traveled
From earth to the milky way
I met love at every step
And beauty in every glance.

Darshan Singh

Ντάρσαν Σινγκ Αγάπη σε κάθε Βήμα